Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 19 (275)
Joi
9 mai
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

FORMĂM CADRE CU LARG PROFIL DE CARE ARE NEVOIE PRODUCȚIA

Prof. dr. Iulian DRĂCEA
rectorul Institutului agronomic din Timișoara

Dezbaterea, amplă și profundă, în recenta plenară a C.C. al P.C.R., a măsurilor de îmbunătățire a profilului, organizării și conținutului învățămîntului de toate gradele și actuala discutare a aceleiași probleme în sesiunea Marii Adunări Naționale, în vederea legiferării, constituie punctul final și, totodată, cel mai înalt al unei acțiuni vaste și de durată. După cum se cunoaște, cele trei studii de profile de învățămînt — de cultură generală, profesional-tehnic și superior — elaborate de ministerul de resort, cu consultarea cadrelor didactice, a oamenilor de știință, a activiștilor de partid și de stat — au fost supuse unei largi dezbateri de masă, timp de mai multe luni, în anii 1967 și 1968. Multe dintre propunerile și sugestiile făcute de oamenii muncii și-au găsit loc în materialul prezentat plenarei care a devenit, în urma dezbaterilor din înaltul for de partid, directive ale C.C. al P.C.R.

Directivele statornicesc principiile și normele generale de organizare și funcționare a învățămîntului. Întrucît nouă, cadrelor didactice, ne revine sarcina aplicării creatoare a directivelor, în funcție de profilul fiecărei instituții de învățămînt și de îndatoririle profesionale și cetățenești pe care le au absolvenții după terminarea studiilor, consider utile cîteva observații în legă-

(Continuare în pag. a 3-a)

Hotărîrea Comitetului Executiv al C. C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la prevenirea și combaterea efectelor secetei

În întreaga țară, datorită rezervei mici de apă acumulată în sol în toamnă și în timpul iernii, precum și precipitațiilor reduse din lunile de primăvară, dezvoltarea culturilor agricole este stînjenită. Seceta, care pune în pericol recolta din acest an, are un caracter mai pronunțat în Cîmpia Dunării, Dobrogea, sudul Olteniei și Moldovei. În aceste condiții, chiar dacă în perioada următoare vor cădea ploi, nu va putea fi înlăturată în întregime lipsa de umiditate ce se resimte în prezent, fără **organizarea imediată a unor ample acțiuni pe planul întregii țări, de folosire a tuturor resurselor umane și materiale necesare.**

Ținînd seama de această situație, Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri au adoptat o hotărîre care prevede o serie de măsuri a căror aplicare are drept scop să asigure prevenirea și combaterea efectelor dăunătoare ale secetei din acest an. În vederea organizării, coordonării și conducerii acțiunilor de combatere a secetei pe întreaga țară, s-a constituit un comandament central format din reprezentanți ai organelor de partid și de stat, economice și obștești, cărora le revin sarcini în cadrul acestei acțiuni. Pe plan local, acțiunile de prevenire și combatere a secetei sînt organizate, coordonate și conduse de comandamentele județene, formate din reprezentanți ai organelor și organizațiilor de partid și de stat, economice, de masă și obștești, iar în fiecare comună s-a organizat un comandament condus de președintele comitetului executiv al consiliului popular comunal și constituit din conducătorii unităților agricole socialiste, ai organizațiilor de partid, de masă și obștești, specialiști agricoli, cadre didactice. Aceste organe vor asigura înfăptuirea tuturor măsurilor legate de prevenirea și combaterea secetei.

Soluția optimă pentru evitarea efectelor negative ale secetei o constituie, precum se știe, asigurarea umidității necesare dezvoltării plantelor prin irigații și udări. În acest scop, Hotărîrea prevede luarea unor măsuri energice care să asigure **utilizarea integrală a suprafețelor amenajate pentru irigații, extinderea acestora, folosindu-se toate mijloacele posibile, precum și mobilizarea altor resurse care pot să asigure udarea pe suprafețe cît mai întinse a culturilor agricole.** În fiecare unitate agricolă, consiliile de conducere, specialiștii trebuie să analizeze mo-

(Continuare în pag. a 2-a)

CADRU CUPRINZĂTOR DE DEZVOLTARE A DEMOCRAȚIEI SOCIALISTE

Gheorghe ROȘU
prim-vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

De 47 de ani, Partidul Comunist Român slujește cu înțelepciune și devotament interesele fundamentale ale poporului nostru. Continuator al celor mai bune tradiții de luptă ale maselor populare pentru eliberare socială și națională, partidul a dovedit, prin întreaga sa activitate, că este singura forță politică în stare să asigure progresul și prosperitatea patriei, să conducă oamenii muncii pe calea făuririi societății socialiste. Drumul glorios străbătut de România în ultimele decenii, în toate domeniile vieții economice, sociale și spirituale, este indisolubil legat de activitatea partidului, de justețea politicii sale, întemeiată pe aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste la condițiile istorice, la particularitățile specifice și tradițiile naționale ale țării.

Alături de întregul popor, țărănimea cooperatistă, toți oamenii muncii de pe ogoare, poartă partidului comunist o vie și adîncă recunoștință pentru clarviziunea cu care le-a călăuzit eforturile în lupta pentru înlăturarea exploatării și făurirea unei vieți îndestulate și civilizate. Cooperativizarea agriculturii, grija neabătută cu care partidul urmărește continua dezvoltare și modernizare a acestei importante ramuri a economiei naționale, măsurile luate, în ansamblul amplului program de înflorire multilaterală a patriei, deschid satului românesc contemporan perspective tot mai luminoase de înflorire.

Poporul nostru aniversează 47 de ani de la înființarea partidului în plină activitate creatoare pentru traducerea în viață a vastului program de ridicare a României socialiste pe noi culmi ale progresului material și spiritual, elaborat de Congresul al IX-lea și dezvoltat în documentele Conferinței Naționale a P.C.R. În toate sectoarele de activitate, sarcinile stabilite sînt realizate cu succes, activitatea rodnică a oamenilor muncii de la orașe și sate se concretizează sub călăuzirea înțeleaptă a partidului, în noi și bogate înfăptuiri.

O puternică ilustrare a consecvenței și spiritului de înaltă răspundere cu care Partidul Comunist Român se preocupă de destinele țării o constituie lucrările și documentele recentei plenare a Comitetului Central. Plenara a dezbătut probleme de o imensă însemnătate pentru dezvoltarea vieții sociale în țara noastră, pentru întărirea democrației socialiste corespunzător stadiului avansat al construcției noii societăți. Hotărîrile adoptate de plenară exercită o uriașă influență pozitivă asupra întregii vieți a poporului nostru. **„Aceste hotăriri** — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea rostită la adunarea activului de partid din Capitală — **demonstrează încă o dată principialitatea și consecvența cu care Comitetul Central al partidului înfăptuiește neabătut linia politică și Directivele trasate de Congresul al IX-lea pentru perfecționarea conducerii activității economico-sociale, dezvoltarea continuă a democrației de partid și a democrației socialiste în țara noastră".**

Plenara a analizat, după cum se știe, problemele privind perfecționarea învățămîntului de toate gradele, a luat în dezbatere măsurile legate de întărirea continuă a rîndurilor partidului și intensificarea activității de educare a comuniștilor, a examinat probleme privind pregătirea de luptă și politică a forțelor armate ale țării și înzestrarea lor cu armament și tehnică militară. Pe ordinea de zi a plenarei s-au aflat unele probleme actuale ale activității internaționale a P.C.R. Măsurile adoptate în fiecare din aceste domenii sînt menite să asigure o permanentă îmbunătățire a activității respective, corespun-

(Continuare în pag. a 4-a)

Ziua de neuitat

de Nicolae TĂUTU

Din noianul de zile ale copilăriei mele, una îmi apare luminoasă și încărcată cu o deosebită și pioasă semnificație : ziua eroilor. Noi școlarii, purtînd coroane simple de flori de cîmp, steguțe tricolore, ne îndreptam spre cimitirul unde și-au poposit nemurirea cei căzuți pentru libertatea și independența patriei. Cîntecele de recunoștință se amestecau cu boarea plină de miresme ale dimineții de primăvară. Tot satul se apleca solemn peste amintirea flăcăilor crescuți din lutul său să apere veșnicia roadelor sale; de aceea, cuvintele „Presărați pe-a lor mormînte ale laurilor foi" mi se păreau rostite nu doar de oameni, ci și de livezile, holdele, pietrele și fîntînile din preajmă.

Și nu era copil care să nu aibă pe cineva din familie îngropat în pămîntul sfînt ca o filă de cronică. Îmi amintesc că fiecare mormînt își avea legenda sa bogată în fapte, ca o pagină de istorie. Pe noi ne impresionau faptele lui Ion Ailinei, grav rănit în luptele de la Rahova, mort într-un spital din țară și înhumat în satul său.

Era singurul din eroii satului căzuți în războiul pentru independență al cărui trup s-a întors în țarina natală. Venise așa ca un sol al celor îngropați la Plevna, Grivița, Smîrdan, Vidin, Rahova și ale căror nume erau săpate pe o placă în inima cimitirului. Atunci se năștea în copii îndreptățita întrebare: cum arată un erou ? Ne închipuiam ființe cu totul de necuprins în imaginația noastră, oameni ieșiți din comun, născuți pentru baladă și veșnicie. Și nici unul nu-și imagina atunci că din școlari mistuiți de asemenea întrebări aveau să răsară eroii de pe Mureș, de pe Tisa, din munții Cehoslovaciei. Și doar după 16—17 ani. Nici două decenii.

Iar fiecare erou din 1944—45 purta în sufletul său îndemnul pornit de la eroii din cimitirul satului nostru potopit de florile de mai. Fapta lui Sonțu și Mărăcineanu s-a transmis căpitanului Ignat și caporalului Mușat, iar exemplul lui Ignat și Mușat — pontonierului de la Tisa, Eftimie Croitoru, și sublocotenentului Godeanu. Actul suprem al Ecaterinei Teodoroiu s-a continuat ca o ștafetă vie în eroismul Elenei Chiriță. Căci numele eroilor trăiește prin folclor, în balade și legende, în poeme și romane, în muzee, case memoriale, monumente și mai ales, în memoria veșnic vie și plină de recunoștință a poporului.

Eu îmi mai amintesc bilanțul din ziua de 9 Mai, cînd spre cerul Cehoslovaciei salvele de tun anunțau, victorioase, pacea. Din 142 de oameni, cîți am pornit din cazarma de pe malul Oltului, am mai rămas pentru defilarea de la Praga doar 17. Restul au căzut sau au fost răniți în luptele duse împotriva hitleriștilor de către armata noastră, alături de glorioasele trupe sovietice. Doar 17 oameni dintr-o companie, aceasta a însemnat victoria.

Numele eroilor căzuți s-au alăturat lîngă numele plăieșilor lui Ștefan cel Mare, lîngă numele călăreților lui Mihai Viteazu de la Călugăreni, lîngă moții lui Horia, lîngă pandurii lui Tudor, lîngă ostașii lui Zăgănescu, lîngă dorobanții de la Opanez, lîngă infanteriștii de la Oituz și Mărășești, toți murind ca patria să trăiască.

Prinosul florilor lui 9 Mai le conferă recunoștința noastră nestinsă, iar cîntecele și poemele le slăvesc glorioasa lor nemurire.

In timpul unei vizite făcute de conducătorii de partid și de stat pe meleagurile Argeșului, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea : **„Iată de ce noi, comuniștii, cinstind pe cei care în trecut și-au dat viața pentru fericirea poporului, tragem din lupta lor învățăminte pentru prezentul pe care-l făurim și, totodată, pentru a pune bazele viitorului educăm tineretul în spiritul dragostei și respectului față de lupta și munca înaintașilor".** Aceste cuvinte sacre trăiesc în inimile noastre și cel mai trainic monument pentru cinstirea eroilor este patria pe care o clădim mereu mai înălțătoare, mai fericită, independentă și prosperă, așa cum au visat-o ei în clocotul luptelor îndîrjite, în clipa supremelor asalturi.

Eroii vor supraviețui prin noile orașe care înfloresc harta mirifică a țării, în cetățile de oțel, în constelația hidrocentralelor, în aurul imenselor holde înfrățite și, mai ales, în memoria noastră, urcînd biruitori — alături de noi — coloana infinită a permanențelor românești, întruchipată spre veșnicie și glorie de țăranul și sculptorul genial Brâncuși.

O acțiune de importanță hotărîtoare pentru asigurarea recoltei din acest an

IRIGAREA CULTURILOR

Ing. Barbu POPESCU
prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

Condițiile climaterice din acest an fac necesară organizarea imediată, în toată țara, a unor ample acțiuni în vederea prevenirii și combaterii efectelor secetei. Hotărîrea elaborată în acest scop de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. și de Consiliul de Miniștri prevede un amplu program de măsuri pentru folosirea tuturor resurselor materiale și umane spre a se înlătura neajunsurile ce pot fi pricinuite de lipsa de umiditate.

Irigarea este, după cum se știe, principala cale pentru a asigura, în aceste condiții, apa necesară plantelor. În momentul de față, suprafața ce poate fi exploatată în acest mod este de 440 685 ha și ea trebuie extinsă în cel mai scurt timp, astfel ca încă în semestrul I să fie amenajate pentru irigații, așa cum se prevede în Hotărîre, toate suprafețele prevăzute în întreg anul 1968.

Folosirea cu maximă eficiență a tuturor suprafețelor amenajate pentru irigații se impune a fi, mai ales în condițiile acestui an, una din cele mai importante sarcini în acțiunea de combatere a secetei. Experiența arată că eforturile care se fac la timp și bine în acest domeniu nu pot da decît rezultate bune.

Este semnificativă, în acest sens, următoarea comparație: **în timp ce în cultura obișnuită, cooperativele agricole de producție au obținut în 1967, în medie la hectar 2 134 kg de porumb, pe suprafețele irigate s-a putut recolta în aceste unități, tot în medie pe țară cu 3 107 kg/ha mai mult. Sporurile datorită irigației, în cooperativele agricole, au fost mari și la alte culturi: 686 kg/ha la floarea-soarelui, 6 727 kg/ha la fînul de lucernă (numai sporul reprezintă aproape dublul producției din cultura neirigată) 12 024 kg/ha la sfecla de zahăr. Aceeași eficiență ridicată a irigațiilor s-a constatat și în unitățile agricole de stat.**

Consider însă că ar fi cu totul dăunător să ne mulțumim numai cu atît. Pe sutele de mii de hectare amenajate pentru irigare trebuie făcut totul pentru a se obține, producțiile maxime preconizate și a se recupera astfel, cheltuielile, în timpul cel mai scurt. Or, în momentul de față se poate aprecia că, rezultatele, pe ansamblu, sînt departe de a fi mulțumitoare. Sînt încă multe întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole care dispun de terenuri amenajate pentru irigații, dar obțin de pe ele, an de an, producții scăzute, uneori chiar mai mici decît în unități învecinate fără posibilități de irigare.

(Continuare în pag. a 2-a)

Cum se îmbină ACTUALITATEA ȘI PERSPECTIVA în munca specialiștilor

Au trecut mai bine de două luni de la constituirea, în urma reorganizării administrativ-teritoriale a țării, a noilor organe agricole județene, timp în care direcțiile agricole și uniunile cooperatiste, lucrînd nemijlocit cu unitățile de producție, au dobîndit o bună experiență în rezolvarea sarcinilor și atribuțiilor ce le revin. Ne-am întărit această convingere și în discuția avută nu de mult cu ing. Lucian HATMANU, directorul Direcției agricole județene Iași, și cu alți specialiști, după cum am desprins și unele carențe în activitatea concretă de conducere și îndrumare a agriculturii.

— Campania agricolă din primăvara acestui an și evoluția timpului — **ne-a spus la început interlocutorul** — au pus în fața noastră probleme deosebite, solicitîndu-ne o concentrare mai mare a eforturilor pentru organizarea muncii și controlul executării lucrărilor. După cum se știe, în județul nostru desprimăvărarea a avut loc mai tîrziu, iar rezerva de apă în sol a fost mică și în săptămînile următoare a continuat să scadă. Față de aceste condiții, prin specialiștii noștri am îndrumat conducerile unităților agricole să execute lucrările de pregătire a terenului în așa fel încît să se păstreze cît mai mult umiditatea acumulată.

În preajma însămînțării porumbului am organizat la Stațiunea experimentală agricolă Podul Iloaiei, un schimb de păreri între cercetătorii de aici și inginerii din cooperativele agricole și S.M.T., după care s-au stabilit măsurile ce trebuiau avute în vedere la repartizarea hibrizilor, adîncimea de îngropare a semințelor, densitatea la hectar. Un sfat asemănător al specialiștilor am organizat și la Stațiunea experimentală hortiviticolă Iași privind modul de plantare a celor 1 000 ha cu viță de vie și pomi fructiferi în cooperativele agricole, precum și de efectuare a lucrărilor de altoit, tăiat etc.

— Nici precipitațiile căzute ulterior n-au ameliorat prea mult situația umidității în sol. Ați întreprins anumite măsuri speciale pentru întreținerea culturilor și îndeosebi pentru extinderea irigațiilor ?

— Într-adevăr, în ultima vreme se resimt serios efectele negative ale secetei.

Ing. Vasile CIAUȘU

(Continuare în pag. a 2-a)

Editarea operei lui Karl Marx în țara noastră

Continuînd tradiția îndelungată a mișcării muncitorești din România de a răspîndi operele clasicilor marxism-leninismului, Editura politică a tradus scrierile cele mai importante ale lui K. Marx și F. Engels, tipărindu-le în numeroase ediții și milioane de exemplare.

Au fost tipărite lucrări biografice și memorialistice, dintre care amintim : F. Mehring : „K. Marx — Istoria vieții sale", P. Lafargue: „Amintiri despre Karl Marx".

În cinstea aniversării lui K. Marx, Editura politică a publicat volumul Marx-Engels „Scrieri din tinerețe", care cuprinde lucrări inedite în limba română, inclusiv „Manuscrisele economico-filozofice din 1844". Totodată, a apărut lucrarea „Capitalul lui Karl Marx în România" de P. Lucaciu, V. Piucă, M. Neagu.

Din sumar:

● *„Haine" moderne ale pomiculturii : PLANTAȚIILE INTENSIVE (pag. 3)* ● *Consolidarea economică a cooperativelor agricole slab dezvoltate pretinde : ORIENTARE CLARĂ, CALCUL ECONOMIC, PERSEVERENȚĂ (pag. 4)* ● *Experiența I. A. S. Roșiori după un an : DE LA PIERDERI, LA BENEFICII (pag. 5)* ● *Pornind de la o scrisoare sosită la redacție : LĂCOMIA PIERDE OMENIA (pag. 6)* ● DIALOG REDACȚIE — CITITORI (pag. 6)

Prevenirea şi combaterea efectelor secetei

(Urmare din pag. 1)

dul de funcţionare a agregatelor de irigaţii, să ia măsuri de completare a acestora cu materiale, piese de schimb, să asigure combustibilul şi energia electrică necesare pentru ca **toate instalaţiile să funcţioneze permanent ziua şi noaptea.** În acest scop, se impune să se asigure în timpul cel mai scurt cadrele necesare de mecanici, electricieni şi udători, atît din unităţile agricole socialiste, cît şi din alte sectoare ale economiei.

Se prevede totodată ca pentru creşterea suprafeţei irigate Consiliul Superior al Agriculturii şi Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie să ia măsuri în vederea executării şi dării în folosinţă, încă în semestrul I, a suprafeţelor prevăzute a fi amenajate în întreg anul 1968. De asemenea, s-au stabilit măsuri care să dea posibilitatea extinderii irigaţiilor pe noi suprafeţe, identificîndu-se şi folosindu-se în acest scop toate sursele de apă — pînza freatică, bălţile, lacurile, pîraiele şi altele, amenajîndu-se acumulări de apă, canale provizorii de aducţiune, rigole, executate cu plugul sau manual.

Hotărîrea prevede ca o obligaţie imediată a Comitetului Geologic, Comitetului de Stat al Apelor, Ministerului Petrolului şi Ministerului Minelor să stabilească zonele de apă subterană care pot fi folosite pentru irigaţii şi să execute forări de puţuri pe terenurile unităţilor agricole socialiste. Pentru realizarea la timp şi integral a măsurilor stabilite privind extinderea suprafeţelor irigate şi udate, Hotărîrea prevede ca o sarcină urgentă pentru Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini şi pentru alte ministere şi organe de stat şi economice centrale, de a asigura agriculturii utilajele, materialele, piesele de schimb şi combustibilul, precum şi cadrele necesare funcţionării neîntrerupte a sistemelor de irigaţii.

Desigur, măsurile stabilite vor constitui un sprijin eficient pentru oamenii muncii din agricultură în lupta împotriva secetei. Dar, trebuie subliniat că nu este suficient să se aştepte ca totul să vină de la centru sau să cadă ploaia. **În aceste zile este neapărat necesar şi urgent ca organele locale de partid, de stat şi agricole să analizeze operativ problemele de a căror rezolvare depinde diminuarea efectelor secetei şi să asigure antrenarea largă a ţărănimii, a tuturor lucrătorilor din agricultură la efectuarea lucrărilor necesare.** Este în interesul membrilor cooperativelor agricole de producţie, al întregului popor **să se asigure udarea unor suprafeţe cît mai mari de teren.** Una dintre marile posibilităţi pentru irigare o reprezintă folosirea mijloacelor simple. Utilizarea cisternelor, butoaielor, găleţilor pentru udarea legumelor, pomilor, viţei de vie, poate asigura dezvoltarea normală a acestor plante, realizarea unor recolte bune. Este adevărat că aceasta necesită un volum mare de muncă, dar orice eforturi sînt răsplătite din belşug dacă apa care se scurge fără folos este dusă din albia obişnuită acolo unde este utilă plantelor. Organele şi organizaţiile de partid, consiliile populare, organizaţiile U.T.C., consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producţie trebuie de aceea să întreprindă **o largă acţiune de masă la care să fie mobilizate toate forţele de la sate, întreaga ţărănime, tineri şi vîrstnici, elevii, pentru udarea culturilor din cooperativele agricole, de pe loturile personale, precum şi din zonele necooperativizate.** Un sprijin important în această acţiune trebuie să-l dea ministerele, alte organe centrale, consiliile populare judeţene, care să pună la dispoziţia unităţilor agricole socialiste mijloacele de toate categoriile pentru transportarea apei: cisterne auto, autostropitori, camioane şi altele. Prin măsurile stabilite trebuie **să se asigure irigarea în întregime a culturilor legumicole, a viilor şi pomilor şi pe suprafeţe cît mai mari a cartofilor, sfeclei de zahăr, porumbului pentru boabe, a florii-soarelui, griului şi orzului de toamnă, a plantelor furajere.**

Hotărîrea prevede, totodată, măsuri pentru folosirea raţională a îngrăşămintelor chimice, utilizarea intensă a mijloacelor mecanizate şi a forţei de muncă, în vederea executării la timp, în toate unităţile agricole, a lucrărilor de întreţinere a culturilor şi de combatere a dăunătorilor.

În condiţiile din acest an, **gospodărirea mai bună a furajelor, găsirea şi utilizarea unor surse suplimentare de hrană pentru animale** — mai ales de masă verde — constituie o sarcină deosebită a organelor locale, a cadrelor de conducere şi specialiştilor din unităţi. Pentru a preveni scăderea producţiei şi a greutăţii animalelor, Hotărîrea prevede ca o sarcină importantă pentru Consiliul Superior al Agriculturii şi Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie de a stabili efectivele de animale, în primul rînd de ovine şi tineret bovin, care nu pot fi furajate în zonele afectate puternic de secetă şi care să fie dirijate în zonele păşunilor submontane şi montane, puse la dispoziţia unităţilor agricole pentru păşunat din fondul forestier.

În vederea asigurării furajelor pentru perioada de stabulaţie sînt necesare măsuri pentru **strîngerea şi depozitarea, în condiţii optime, a tuturor furajelor cultivate, precum şi pentru recoltarea la timp a fineţelor naturale.** De asemenea, Consiliul Superior al Agriculturii şi Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie au sarcina de a asigura cultivarea cu porumb şi alte plante furajere a suprafeţelor irigate şi a altor terenuri ce se eliberează în timpul verii; strîngerea paielor, plevei şi cocenilor, precum şi depozitarea acestora în condiţii corespunzătoare; recoltarea şi depozitarea frunzarelor; recoltarea şi însilozarea plantelor de apă, a vrejilor de cartofi, coletelor de sfeclă, resturilor din legumicultură, lăstarilor de viţă de vie.

Hotărîrea prevede, în continuare, modalităţile şi mijloacele de finanţare şi creditare a acţiunilor de prevenire şi combatere a secetei.

Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie, ministerele şi celelalte organe centrale care au sarcini legate de prevenirea şi combaterea efectelor secetei au datoria să asigure ca fiecare dintre sarcinile ce-i revin din cadrul Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. şi a Consiliului de Miniştri, cît şi acele ale organizaţiilor locale subordonate lor, să fie îndeplinite integral.

Ţinînd seama de însemnătatea deosebită a acestei acţiuni de interes naţional, **Hotărîrea cheamă organele şi organizaţiile de partid să mobilizeze întreaga ţărănime, toţi lucrătorii din agricultură, organele de stat şi economice, organizaţiile de masă şi obşteşti pentru a contribui cu toate forţele la înfăptuirea măsurilor stabilite. În acest scop trebuie să se desfăşoare o susţinută muncă politică şi organizatorică, imprimîndu-se acţiunii de prevenire şi combatere a efectelor secetei un profund caracter patriotic, acţiune în care sînt interesate masele largi ale ţărănimii, întregul nostru popor.**

Există condiţii ca prin buna organizare a activităţii, prin hărnicia ţărănimii, a tuturor oamenilor muncii prin mobilizarea largă a resurselor agriculturii şi altor sectoare să se diminueze efectele secetei, să se asigure recolta acestui an în vederea aprovizionării corespunzătoare a populaţiei, satisfacerii cerinţelor economiei naţionale.

IRIGAREA CULTURILOR

(Urmare din pag. 1)

Proiectanţii şi constructorii poartă, bineînţeles, răspunderea asupra celei mai eficiente soluţii, asupra calităţii lucrărilor şi predării lor la timpul util. Este şi acesta un domeniu în care mai sînt necesare multe îmbunătăţiri. **Dar, odată amenajarea dată în folosinţă, modul de întreţinere şi exploatare devine hotărîtor.**

Sînt destul de numeroase deficienţele semnalate în anii trecuţi în exploatarea terenurilor irigate. Este bine să le amintim acum, cînd folosirea raţională şi cu maximum de eficienţă a pămîntului capătă caracter de lege, cînd, aşa cum e normal nimeni nu îşi va mai putea permite neglijenţe în această direcţie fără a suporta consecinţe, cînd situaţia creată de secetă impune ca nici o brazdă de pămînt destinată irigaţiilor să nu rămînă nefolosită la maximum.

Apare, astfel, ca deosebit de gravă o situaţie des întîlnită în anii trecuţi: **neirigarea întregii suprafeţe.** Pe ţară ea s-a ridicat la circa 90 000 ha, ceea ce înseamnă aproape un sfert din totalul amenajărilor — cu ponderea cea mai mare (60 000 ha) în cooperativele agricole de producţie. Cauzele care au determinat asemenea situaţii sînt diferite, dar măsurile luate în acest an vor preîntîmpina repetarea lor.

Anul trecut s-au irigat 320 000 ha şi ne întrebăm: s-au obţinut oare de pe această suprafaţă producţiile maxime? Nu! Nu era posibil în condiţiile în care porumbul, de pildă, semănat în teren amenajat a primit prima udare doar pe 72 la sută din suprafaţă, cea de a doua udare pe 53 la sută din suprafaţă, cea de a treia pe 27 la sută, iar cea de a patra pe numai 9 la sută din suprafaţă. Nu era posibil şi pentru că, pe 10 000 ha porumbul irigat nu a primit îngrăşămintele chimice necesare — deşi ele au fost în totalitate asigurate. Asemănător s-au petrecut lucrurile şi la celelalte culturi irigate, atît în privinţa udărilor cît şi în cea a folosirii îngrăşămintelor.

Au intervenit aci deficienţe de exploatare, proprii fiecărei unităţi, deficienţe a căror repetare nu mai este admisibilă. S-au folosit cu mult sub capacitatea lor normală agregatele de pompare şi instalaţiile de aspersiune — în unele întreprinderi agricole de stat şi cooperative doar 8—12 ore pe zi, în loc de 20—22 de ore; au existat dese defecţiuni ale instalaţiilor şi nu s-au remediat la timp din lipsa pieselor de schimb şi a atelierelor mobile; pe canalele de irigare, prost întreţinute, nu s-a putut asigura debitul necesar de apă; marea fluctuaţie de mecanizatori, minuitori de conducte, vadagii etc., nu a putut asigura funcţionarea neîntreruptă şi în bune condiţii a instalaţiilor.

Asemenea situaţii şi altele cu acelaşi efect — neirigarea întregii suprafeţe — dezvăluie o anumită atitudine a unora dintre cadrele de specialişti, primii chemaţi să dirijeze — organizatoric şi tehnic-acţiunea de irigaţii. Cu toate că au fost organizate numeroase instructaje, şi au avut loc schimburi de experienţă, nu s-a reuşit, totuşi, în suficientă măsură ca lucrătorii din unităţile agricole care deţin suprafeţe amenajate pentru irigaţii, să fie înarmaţi cu cunoştinţele necesare exploatării cît mai eficiente a acestora. Tocmai în unităţile cu rezultate nemulţumitoare s-a constatat că nu se cunosc utilajele de pompare şi aspersiune, modul lor de funcţionare şi de amplasare, timpul cît trebuie menţinute pe acelaşi loc etc.

În prezent, campania de irigaţii poate fi considerată nu numai începută ci în plină desfăşurare. **Sarcina organelor agricole, a cadrelor de conducere şi a specialiştilor din unităţi este deci de a verifica în cele mai mici amănunte existenţa condiţiilor necesare care să permită irigarea într-un ritm susţinut a întregii suprafeţe amenajate.**

Astfel, acolo unde lipsesc grupuri de pompare, ca urmare a faptului că MICM n-a putut livra întregul necesar, împreună cu DIFOT-urile trebuie să se ia măsuri de eliberarea unor grupuri mobile de pompare de la lucrările de desecări, precum şi a celor din stocul de apărare împotriva inundaţiilor care să fie utilizate la irigaţii. Peste tot acolo unde se primesc utilaje noi pentru irigaţii, se vor face rodarea lor imediată şi controlarea existenţei tuturor dispozitivelor necesare funcţionării. Trebuie evitate situaţii ca cele întîlnite săptămîna trecută în sistemul Stoeneşti-Vişina, unde au lipsit 120 de baterii necesare grupurilor mobile de pompare, baterii care existau în bazele C.S.A. dar care, din lipsa unei colaborări în această problemă, n-au putut fi utilizate la timp.

Un rol hotărîtor îl are asigurarea cu piesele de schimb pentru întregul utilaj ce va fi folosit în campania de irigaţii. În fiecare unitate vor fi organizate echipe de meseriaşi care să poarte răspunderea înlăturării operative a eventualelor defecţiuni. Pot fi antrenaţi în această direcţie şi mecanizatori din cadrul brigăzilor S.M.T.

Ne aflăm acum într-un moment decisiv pentru exploatarea raţională a suprafeţelor irigate. **Faptul că pînă de curînd în cooperativele agricole udarea I s-a efectuat numai pe circa 50 la sută din suprafaţa amenajată, deşi perioada de secetă se resimte asupra tuturor culturilor, impune cadrelor de conducere şi specialiştilor să acorde toată atenţia impulsionării ritmului de irigaţii, folosind toate mijloacele de care dispun unităţile.** Pentru a se iriga suprafeţe cît mai mari de teren pot fi folosite şi grupuri mobile de aspersiune care să preia apa din cursurile naturale de rîuri sau din puţuri de mică adîncime, acolo unde apa freatică este mai la suprafaţă.

Pe terenurile amenajate pentru irigaţii culturile au fost amplasate pe baza planurilor stabilite în fiecare unitate; acum fiecăreia trebuie să i se aplice agrotehnica specifică în condiţiile de irigaţii. **Să se asigure, deci, densitatea corespunzătoare, să se folosească în întregime toate cantităţile de îngrăşăminte repartizate acestor culturi, să se respecte numărul de udări, să se execute la timp toate lucrările de întreţinere.**

Mai mult ca niciodată, **anul acesta, datorită pericolului ce-l prezintă seceta, udările trebuie să se facă în regim continuu, asigurîndu-se funcţionarea neîntreruptă a agregatelor şi a utilajelor de pompare şi a utilajelor de aspersiune.** Această cerinţă impune întocmai şi respectarea graficelor de udare, pompare şi distribuţie a apei, atît de către cei ce administrează sistemele de irigaţie cît şi de beneficiari. Săptămînal, planurile de udări se vor actualiza în funcţie de precipitaţiile căzute, de cantităţile de apă existente în sol şi de faza de vegetaţie în care se găsesc plantele.

Respectarea tuturor acestor cerinţe este condiţionată, bineînţeles, de pregătirea şi conştiinciozitatea celor ce poartă răspunderea executării lor. De aceea, este atît de importantă **permanentizarea, în fiecare unitate, a personalului repartizat la aceste lucrări şi instruirea lui prin diferite forme de şcolarizare, fiind îndeaproape supravegheaţi de specialişti.** Pentru a avea în permanenţă echipele necesare la udări, conducerile unităţilor pot folosi, de la caz la caz, elemente de stimulare materială a acestora, astfel încît echipele să asigure funcţionarea agregatelor de irigaţii zi şi noapte.

Preocupîndu-ne de asigurarea furajelor necesare animalelor, în condiţiile din acest an mai ales, apare ca deosebit de importantă folosirea raţională şi integrală a întregii suprafeţe amenajate, prin extinderea culturilor duble pentru furaje sau pentru boabe. Nu va mai fi permisă repetarea situaţiei de anul trecut cînd s-au realizat asemenea culturi doar pe o treime din suprafaţa prevăzută.

Eficienţa irigaţiilor, ritmul în care se amortizează investiţiile făcute, modul în care se realizează parametrii proiectaţi constituie elemente pe care trebuie să le cunoască bine fiecare unitate. E necesară în acest scop o evidenţă separată a cheltuielilor de producţie şi a producţiilor obţinute pe suprafeţele irigate. Registrele de culturi irigate existente încă din 1967 atît în cooperativele agricole cît şi în întreprinderile agricole de stat, vor trebui deci completate la zi.

Lupta împotriva secetei, pentru asigurarea recoltei este o chestiune de interes naţional, o înaltă îndatorire patriotică a tuturor oamenilor muncii de la sate.

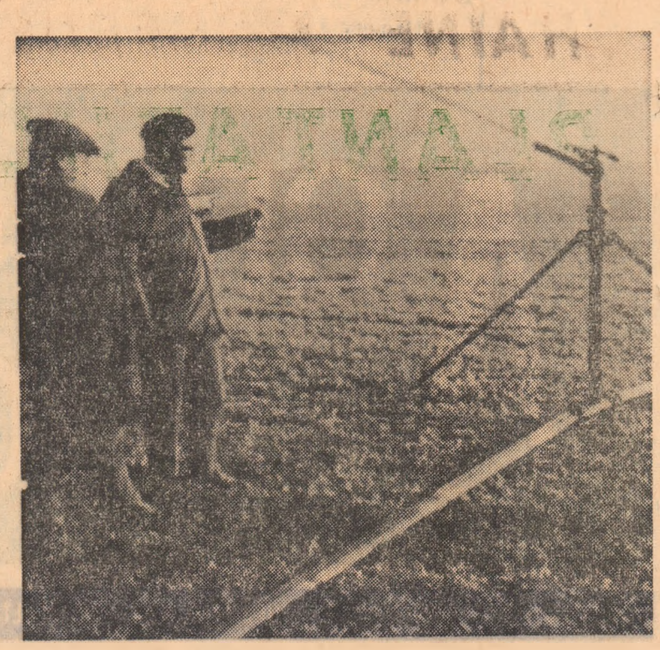

La cooperativa agricolă din Ripiceni, judeţul Botoşani, aspersoarele şi-au început activitatea. Irigarea celor 400 de hectare, în majoritate culturi furajere, se face sub directa supraveghere a preşedintelui, Mircea Călin şi a inginerului Grigore Zainea

Foto: L. ROŞCA

AGENDĂ FITOSANITARĂ

Un dăunător periculos

CĂRĂBUŞUL DE MAI

Peste cîteva zile vom asista la zborul greoi şi zgomotos al cărăbuşului de mai.

Combaterea acestui dăunător, sub forma de adult şi larvă, se poate face pe cale chimică sau mecanică. Prima, pe lîngă faptul că este costisitoare (revenind de la 487 la 3 120 lei/ha, în funcţie de produsul folosit şi de stadiul larvar în care se face combaterea) are dezavantajul că necesită cantităţi mari de produse chimice şi multă aparatură; totodată unele din produsele cloroderivate recomandate, heclotoxul, de pildă, imprimă un miros neplăcut produselor agricole.

Combaterea mecanică a cărăbuşului este la îndemîna fiecărei unităţi necesitînd doar două folii de polietilenă pe care se scutură porii, şi cîţiva saci din material plastic în care se adună adulţii. Scuturatul unui pom de talie mijlocie durează 5 minute putîndu-se aduna pînă la 300 de insecte. Operaţia se face toată ziua.

Cărăbuşul de mai poate fi combătut şi cu ajutorul capcanelor luminoase. O astfel de capcană constă din panouri confecţionate din şipci de lemn, cu dimensiunile de 1,6×1,6 m şi 1,7×1,7 m, pe care se întind folii de polietilenă prinse pe două sîrme, fixate drept ax în mijlocul panourilor. Dispozitivul este format din două rame pătrate din care una se plasează în interiorul celeilalte, şi care în timpul transportului se pot strînge în acelaşi plan, iar în timpul lucrului se aşează în cruce. În mijlocul panoului se fixează un bec de 200 W sau o lampă de carbid. În partea de jos a panoului se pune o ramă de formă pătrată, de mărimea suprafeţei ocupate de dispozitiv, confecţionată din şipci de lemn, pe care se întinde o folie de polietilenă în formă de pîlnie, cu o deschidere la bază; prin această deschidere insectele cad şi alunecă în sacul colector.

Dispozitivul astfel construit se fixează pe un stîlp de lemn, la înălţimea de 1—1,5 m de la sol. Capcanele luminoase se instalează la distanţa de 20—30 m de la plantaţiile de pruni, cireşi şi pădurea de stejar. Insectele, în căutarea sursei de hrană, sînt atrase de lumină, se izbesc de folia de polietilenă, cad în pîlnie şi de acolo în sac. Acest dispozitiv a fost folosit la cooperativa agricolă din Hălchiu, în anul 1965, cu rezultate bune.

Dispozitivul respectiv costă circa 70—100 lei şi se poate utiliza mai mulţi ani, amortizarea lui făcîndu-se în primul an de întrebuinţare.

Ing. Nistor IANATI
inspector de carantină şi protecţia plantelor — Sibiu

Combinatul chimic BORZEŞTI

Judeţul Bacău
Telefon 1200—1201—1202
(Centrala Oraş Gh. Gheorghiu-Dej)

LIVREAZĂ FĂRĂ REPARTIŢIE
INSECTICIDUL DETOX - 5

(pulbere de prăfuit)

utilizat pentru combaterea insectelor dăunătoare într-un mare număr de culturi. Domeniile mai importante de utilizare ale insecticidului DETOX-5 sînt:

GRÎU: gîndacul ghebos (25—30 kg/ha), buha semănăturilor (25—30 kg/ha), ploşniţele cerealelor (35—40 kg/ha), musca de Hessa (20—25 kg/ha), musca suedeză (20—25 kg/ha).

PORUMB: răţişoara porumbului (35—40 kg/ha).

OVĂZ: gîndacul ovăzului (20 kg/ha).

LUCERNĂ: gărgăriţa frunzelor de lucernă (20—25 kg/ha), ţînţarul lucernei (20—25 kg/ha), gărgăriţa lucernei (25 kg/ha).

TRIFOI: gărgăriţa frunzelor de trifoi (20—25 kg/ha), gărgăriţa trifoiului (25 kg/ha), gărgăriţa florilor de trifoi (25—30 kg/ha).

RAPIŢA: viespea rapiţei (20 kg/ha), gîndacul roşu al rapiţei (15—20 kg/ha), gîndacul lucios al rapiţei (25 kg/ha).

IN: puricele inului (15—20 kg/ha).

CINEPA: puricele cinepii (15—20 kg/ha).

VIŢĂ DE VIE: molia strugurilor (35—40 kg/ha), cochilisul (35—40 kg/ha).

SFECLĂ: gărgăriţa sfeclei de zahăr (35—40 kg/ha), gîndacul negru al sfeclei (25—30 kg/ha), molia sfeclei (25—30 kg/ha), puricele sfeclei (15—25 kg/ha).

CARTOFI: gîndacul din Colorado (35—40 kg/ha).

MAZĂRE: gărgăriţa mazărei (25—30 kg/ha), buha mazărei (25 kg/ha).

VARZĂ: fluturele alb al verzei (15—20 kg/ha), puricii de pămînt (15—20 kg/ha), ploşniţele verzei (15—20 kg/ha), molia verzei (15—20 kg/ha), musca verzei (15—20 kg/ha), buha verzei (20 kg/ha).

MORCOVI: musca morcovului (35—40 kg/ha).

CEAPĂ: musca cepei (25 kg/ha).

Preţ de vînzare = 2 080 lei/tonă.

Aplicarea insecticidului DETOX-5 se va efectua respectînd instrucţiunile organelor agricole şi sanitare.

Actualitatea şi perspectiva în munca specialiştilor

(Urmare din pag. 1)

Pe lîngă efectuarea la timp a prăşitului, a combaterii bolilor şi dăunătorilor şi a celorlalte lucrări de îngrijire a culturilor, bineînţeles în mod diferenţiat în funcţie de condiţiile actuale, atenţia noastră este îndreptată în principal spre irigaţii, folosind în acest scop toate posibilităţile şi mijloacele existente. În judeţ se cultivă în sistem irigat o suprafaţă de aproape 10 000 ha. În primăvara aceasta, 20 de cooperative agricole şi-au propus să extindă irigaţiile, amenajînd peste 3 100 ha. Cooperativa agricolă din Bivolari, de pildă, a amenajat cu 100 ha mai mult decît îşi prevăzuse în plan. În multe unităţi au şi început udările. Totuşi, în unele cooperative treburile nu merg prea bine. La Probota, Popricani, Tutora, Victoria, Cozmeşti, Stolniceni-Prăjescu nu se asigură forţa de muncă necesară pentru terminarea construirii canalelor şi a staţiilor de pompare, iar în alte locuri se manifestă neglijenţă în ce priveşte instalarea motopompelor şi a aspersoarelor. Măsurile luate pentru mobilizarea cooperatorilor la lucru vor asigura şi aici ca apa să ajungă curînd la rădăcina plantelor.

Pe teritoriul judeţului nostru nu avem prea multe ape curgătoare, iar în unele comune nu există surse naturale de apă, ceea ce impune crearea unor bazine de retenţie. Un început bun în această direcţie s-a făcut la cooperativa agricolă Şipote, unde, din iniţiativa inginerei El. Paleu, care lucrează în această unitate, s-au construit trei iazuri, din care se irigă însemnate suprafeţe cu porumb şi sfeclă de zahăr. Căutăm să extindem acest procedeu şi în celelalte cooperative agricole, care nu au alte surse de apă. De asemenea, vom ajuta unităţile să foreze puţuri pe locurile unde apa freatică este mai la suprafaţă, pentru a putea uda, în primul rînd, culturile de legume şi cartofi, noile plantaţii de vii şi pomi. Ne-am propus să irigăm întreaga suprafaţă cultivată cu legume, de 2 800 ha.

— Şi acum o întrebare cu care v-aţi obişnuit în ultimii ani. Ce acţiuni întreprindeţi în continuare pentru combaterea eroziunii solului?

— La indicaţia comitetului judeţean de partid, direcţia agricolă a definitivat un studiu întreprins în acest domeniu, din care rezultă că în judeţ există circa 155 000 ha, reprezentînd 38 la sută din suprafaţa arabilă, supuse procesului de eroziune. În baza recomandărilor făcute, pe 90 000 ha de teren în pantă lucrările solului se execută numai de-a curmezişul curbelor de nivel. În 65 de cooperative agricole se aplică sistemul culturilor în fîşii şi benzi înierbate: anul trecut — pe 7 000 ha, anul acesta — pe 20 000 ha, iar pînă în 1970 — pe 55 000 ha, incluzînd şi agroterasele ce se vor amenaja. În valorificarea terenurilor erodate, rezultate bune s-au obţinut prin plantarea lor cu vii şi livezi, care ocupă circa 20 000 ha. Terenuri care altădată nu produceau decît 400—500 kg de cereale la ha — plantate cu vii au produs 8 000—10 000 kg de struguri la hectar. Exemple: cooperativele din Comarna, Schitu Duca, Bivolari şi altele.

Specialiştii din cadrul direcţiei, împreună cu cei din unităţi, studiază în prezent posibilităţile de într-ajutorare cu forţă de muncă şi utilaje, mai ales în bazinele Răducăneni-Costuleni-Osoi-Comarna, Bivolari-Trifeşti-Roşcani-Probota, precum şi în cele din jurul oraşului Iaşi (Bucium, Copou), pentru a se putea valorifica mai operativ suprafeţele erodate îndeosebi prin plantaţii viticole.

În aplicarea lucrărilor antierozionale şi de pregătire a terenului pentru plantat, cooperativele agricole au fost mult ajutate de brigăzile speciale înfiinţate în cadrul S.M.T. dotate cu tractoare grele şi pluguri de desfundat. În ceea ce priveşte mecanizarea lucrărilor de întreţinere în vii şi livezi şi a celorlalte lucrări pe terenurile în pantă, se întîmpină încă multe greutăţi. Deşi problema acestor sisteme de maşini se discută de multă vreme la Consiliul Superior al Agriculturii, rezolvarea ei se lasă cam mult aşteptată.

O acţiune intensă se desfăşoară şi pentru combaterea eroziunii pe păşuni, care se întind pe 33 000 ha. Pe baza studiilor făcute în 10 unităţi, luate ca puncte model, în fiecare cooperativă agricolă şi pe fiecare păşune în parte s-au întocmit fişe şi schiţe privind măsurile necesare pentru îmbunătăţirea păşunilor: tăieri de arborete, distrugeri de muşuroaie, grăpări şi nivelări, însămînţări şi supraînsămînţări, aplicări de îngrăşăminte etc. Paralel cu efectuarea acestor măsuri, urmărim ca păşunatul să se facă în mod raţional. Legat de proiectul de lege cu privire la apărarea, conservarea şi folosirea terenurilor agricole, noi am discutat că ar fi mai bine ca păşunile de stat să treacă în administrarea directă a consiliilor populare comunale, care ar putea face mai multe investiţii din fondurile încasate din păşunatul animalelor pentru lucrări de întreţinere şi îmbunătăţirea lor.

— Care sînt obiectivele principale în dezvoltarea zootehniei?

— În această ramură avem în vedere sporirea efectivelor de animale, îndeosebi din prăsilă proprie, şi asigurarea unei baze furajere echilibrate; anul acesta s-a reuşit ca 80 la sută din suprafaţa prevăzută cu plante de nutreţ să fie ocupată cu lucernă, trifoi şi sparcetă, în mare parte în cultură irigată. Împreună cu uniunea cooperatistă judeţeană ne-am propus să organizăm, în unele cooperative agricole, îngrăşătorii de taurine şi de porci. Din cauza lipsei unor incubatoare suficiente, nu am reuşit să obţinem însă toţi puii prevăzuţi pentru creşterea atît în cadrul unităţilor, cît şi în gospodăriile personale ale membrilor cooperatori. Am tras învăţămintele cuvenite din această situaţie, luînd măsuri pentru construirea unui incubator de mare capacitate în zona oraşului Iaşi care să asigure un număr sporit de pui.

În încheierea convorbirii am aflat şi alte aspecte ale activităţii specialiştilor din cadrul direcţiei agricole sau de la celelalte instituţii judeţene, despre felul în care aceştia îmbină, în munca desfăşurată pe teren, problemele curente cu cele de perspectivă. Am participat şi la o şedinţă de lucru cu activul de specialişti, de la care mi-am notat unele metode bune de muncă. Astfel, fiecare specialist este repartizat pe un grup de comune, de regulă în jurul unui S.M.T., unde se deplasează cu regularitate. Ei nu merg pe teren să dubleze specialiştii din unităţi, ci să rezolve operativ, împreună cu aceştia, problemele care se ivesc. Periodic se alcătuiesc colective de muncă pe specialităţi, în care sînt antrenaţi şi cercetători de la staţiunile experimentale amintite, cadre didactice de la Institutul agronomic din Iaşi, pentru a studia anumite probleme de perspectivă din agricultura judeţului, ca cele arătate, sau de a ajuta unităţile în aplicarea unor măsuri noi, mai eficiente, menite să ducă la sporirea continuă a producţiei agricole. Se cere însă ca studiile întreprinse să fie mai grabnic transpuse în fapte, altminteri ele vor rămîne simple însemnări pe hîrtie. Pentru aceasta este necesară o colaborare mai strînsă între toţi factorii de răspundere din agricultura judeţului şi concentrarea eforturilor în anumite direcţii în vederea finalizării acţiunilor propuse.

„HAINE" MODERNE ALE POMICULTURII

PLANTAȚIILE INTENSIVE

■ *Ce demonstrează experiența cercetătorilor de la Voinești*

■ *35 200 kg mere la hectar*

■ *Un beneficiu net de zece ori mai mare*

Județul Dîmbovița este renumit prin livezile sale. În ultima vreme, unele unități agricole de stat și cooperatiste din această parte a țării s-au orientat din ce în ce mai mult spre aplicarea metodelor moderne în pomicultură, menite să ducă la utilizarea mai rațională a terenului, la sporirea cantitativă și calitativă a producției, la rentabilizarea acestei importante ramuri a agriculturii. Este vorba de extinderea plantațiilor de tip intensiv. Acolo unde s-a pornit pe baze științifice la înființarea unor astfel de livezi rezultatele sînt promițătoare. Ani de zile specialiștii stațiunii experimentale pomicole de la Voinești au întreprins studii și cercetări în legătură cu plantațiile intensive, reușind să ajungă la concluzii utile pentru producție. L-am solicitat pe tov. ing. Aurel ȘUTA, directorul stațiunii, să ne vorbească, la început, despre avantajele pe care le prezintă un astfel de tip de livadă față de cea clasică.

— În documentele de partid și de stat — **ne-a spus interlocutorul** — se pune un accent deosebit pe intensificarea producției și în domeniul pomiculturii. Rezultatele obținute în ultimii 8—10 ani, nu numai la noi în unitate ci și în alte stațiuni, dovedesc că în țara noastră sînt condiții propice pentru extinderea livezilor de tip intensiv. Ele se caracterizează printr-o densitate mai mare la unitatea de suprafață, ajungînd pînă la 700—1 400 de pomi la hectar. Aceștia intră mai devreme pe rod, iar lucrările de întreținere, în cea mai mare parte a lor, se pot executa cu mijloace mecanizate. Totodată se obțin producții de fructe mai mari, constante, de calitate mai bună și la un preț de cost scăzut.

— **Acestea sînt, în mare, argumentele ce pledează în favoarea livezilor intensive. Ați putea să ne dați unele detalii ?**

— Bunăoară, în timp ce mărul altoit pe un portaltoi viguros, plantat în livezi obișnuite (180—200 pomi la hectar), începe să rodească în anul al 7-lea de la plantare, în cazul livezilor intensive, moderne, unele soiuri ca James Grieve, Melba, Ionathan și Golden Delicious, dau producții începînd chiar din anul al 4-lea de la plantare. Se pot obține 8 000—12 000 kg de fructe la hectar, în prinul an de rod și 12 000—16 000 kg în anul al 5-lea de la plantare. În anul al 6-lea, livezile intensive încep să rodească normal dînd, în medie, 20 000 kg la hectar (pe teren neirigat) și circa 25 000 kg/ha în condiții de irigare. Cele mai mari producții medii anuale, realizate la noi în stațiune, în perioada 1965—1967, au fost de 35 200 kg/ha la soiul James Grieve, 29 654 kg/ha la Golden Delicious și 28 155 kg/ha la Ionathan. De remarcat că livada intensivă a fost plantată în 1962.

Este adevărat că livezile intensive necesită investiții mai mari decît cele obișnuite : împrejmuire, instalarea spalierilor, irigarea etc.

— **Se justifică din punct de vedere economic aceste cheltuieli ?**

— Da, deoarece ele pot fi recuperate în primii 2—3 ani de rodire, deci mult mai devreme decît în cazul livezilor obișnuite. Am făcut un calcul comparativ în ceea ce privește eficiența economică ; în cadrul stațiunii pentru un hectar de plantație intensivă am efectuat următoarele investiții : 2 000 de lei pentru împrejmuire, 1 200 de lei pentru desfundat cu tractorul, 7 800 de lei pentru înființarea livezii, 15 000 de lei pentru întreținere (anii I—III), 14 000 de lei destinați irigațiilor și, în sfîrșit, 9 000 de lei pentru spalieri din lemn ; în total, 49 000 de lei. Presupunem că în primii zece ani de rod vom realiza o producție de 150 000 kg, de pe urma căreia am putea obține un beneficiu net de peste 200 000 de lei. Cum stau lucrurile în cazul livezii de tip obișnuit ? Aici cheltuielile necesare, la hectar, s-ar ridica la 17 700 de lei (4 200 de lei pentru înființarea plantației și 13 500 de lei pentru întreținerea în anii I—VI). În aceeași perioadă de timp producția ar atinge în jur de 31 500 kg, care valorificate ar da un beneficiu net de numai 21 360 de lei. Cu alte cuvinte, de zece ori mai mic.

— **În ce măsură se extind în producție rezultatele experimentale ?**

— Datorită stabilirii normelor tehnice de cultivare a pomilor în sistem intensiv, în prezent sîntem în măsură să dăm indicații concrete sectorului de producție. Au fost stabilite speciile și soiurile cele mai potrivite, portaltoii corespunzători, formele de conducere a coroanei, și, parțial, agrotehnica solului și sistema de mașini. Pe baza rezultatelor științifice au fost înființate livezi intensive pe 166 de hectare ; acest sistem modern va fi extins în bazinul Dîmbovița, pînă la sfîrșitul lui 1970, pe circa 2 300 de hectare. Printre unitățile care au extins plantațiile intensive se numără cooperativele agricole din Mănești, Dragomirești, Lucieni, Ungureni și altele.

— **Ce părere aveți despre ritmul în care se extind plantațiile intensive ?**

— Cred că acest ritm poate fi accelerat. Se constată încă rețineri din partea unor cooperative agricole de a înființa astfel de livezi, din cauza investițiilor mai ridicate pe care le cer. Există totodată și cauze care depășesc de-acum puterea și competența conducerilor acestor unități. Este vorba de o mai bună dotare a S.M.T.-urilor cu setul de mașini necesare lucrărilor în pomicultura intensivă, asigurarea din timp a materialelor necesare, îndeosebi a spalierilor din beton, a căror lipsă se resimte în multe locuri. De mare utilitate ar fi găsirea unor posibilități de finanțare, pînă la intrarea pe rod, a unei părți din lucrările cerute de înființarea plantațiilor, precum și existența unor cadre de nădejde, bine școlarizate, care să asigure asistența necesară. Noi, specialiștii, avem datoria să convingem pe țăranii cooperatori de avantajele economice ale folosirii metodelor moderne în pomicultură, să-i ajutăm prin toate mijloacele să le pună în practică.

Ing. N. FLORIAN

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Cartofi de sămînță liberi de viroze

La Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr-Brașov s-a elaborat un sistem minuțios pentru producerea cartofilor de sămînță, liberi de boli virotice. Metodele utilizate urmăresc identificarea și eliminarea plantelor infectate cu virusurile X,Y, S, M, A și virusul răsucirii frunzelor, prevenirea reinfectării materialului produs.

Anul trecut s-a obținut, pentru prima dată, material de bază liber de viroze pentru un număr de 1 900 clone A, la 15 soiuri raionate și de perspectivă pentru țara noastră. Iată procedeul care a necesitat un mare volum de lucrări. Materialul inițial (aproximativ 12 000 de plante) a fost plantat în condiții de izolare la altitudine de circa 1 200 m. Stropiri săptămînale cu insecticide sistemice au urmărit prevenirea răspîndirii virusurilor transmisibili prin vectori. În scopul depistării plantelor cu infecție latentă (fără simptome), s-au efectuat testări serologice pentru virusurile X, S și M și o testare biologică pentru virusul X. Aceste operații au permis eliminarea tuturor plantelor găsite infectate.

Reținîndu-se cîte un tubercul de la fiecare plantă, s-a făcut o nouă verificare prin proba lăstarilor crescuți din colți. La aceștia, diagnosticarea infecțiilor s-a făcut vizual, serologic și prin metoda biotestelor, în funcție de virusul urmărit. Din acest material de bază se va produce întregul necesar de sămînță supereliță, liberă de boli virotice.

Un hibrid de perspectivă : HD 343

Creat la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice — Fundulea, hibridul dublu de porumb HD 343 s-a dovedit deosebit de valoros în primii doi ani de încercare în rețeaua de stat. Este un porumb semitardiv, cu boabe semisticloase, de culoare galbenă-portocalie. Plantele sînt înalte, viguroase, bine înfrunzite. În comparație cu HSD 196, este mai rezistent la cădere, frîngere, are inserție mai uniformă și prezintă o depănușare mai ușoară la recoltare. Este destinat culturilor din zona de cîmpie din sudul țării.

Răspundem la întrebările cititorilor

Mai mulți cititori ai revistei noastre ne-au adresat cîteva întrebări în legătură cu cultura sorgului și a lucernei pentru sămînță. În pagina de față, le răspunde tovarășul inginer Ion ȚÎRU, cercetător principal la Stațiunea experimentală Brăila.

Sorgul pentru boabe poate deveni o cultură tampon ?

În scopul creării unei baze științifice pentru sorg, în țara noastră s-au efectuat experiențe cu hibrizi din import, apoi s-a trecut la crearea de hibrizi autohtoni. Sînt cunoscute în această direcție succesele Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea, care a creat o serie de hibrizi de sorg deosebit de productivi. De asemenea printr-o serie de experiențe executate la unele stațiuni, centre experimentale și puncte de sprijin (Dobrogea, Socodor, Brăila, Fundulea, Ruseștu, București) s-au stabilit măsurile agrotehnice corespunzătoare pentru această cultură.

Pe baza unor cercetări privind influența epocii de semănat asupra producției la porumb și sorg, s-a ajuns la concluzia că acesta din urmă poate juca un rol special și anume cel de cultură tampon, cultură de siguranță.

Anual, pe unele suprafețe, agricultura pierde porumbul sau alte culturi din prima însămînțare, datorită unor factori care nu pot fi suficient de bine dirijați. Reînsămînțarea acestor culturi este însoțită de pierderi mari de producție. Cercetările de la Brăila au arătat că semănatul porumbului cu 14 zile după epoca optimă, în anii cu precipitații bine repartizate, aduce o scădere de producție de 500 kg/ha boabe și de 700 kg/ha boabe cînd semănatul s-a făcut cu o întîrziere de 21 zile.

În anii secetoși, după cum au demonstrat experiențele executate în centrul Olteniei (Simnic), cînd porumbul a fost reînsămînțat după 7 zile de la răsărire, producția a scăzut cu pînă la 71% față de cultura normală. În aceste condiții sorgul pentru boabe este mult mai indicat decît porumbul, deoarece după cum este știut perioada în care se face reînsămînțarea porumbului coincide cu epoca optimă de semănat sorgul. La Brăila, sorgul semănat la 7 mai dă un spor de producție de 1 500—1 700 kg boabe/ha față de porumbul semănat la aceeași dată (în anii cu precipitații relativ bine asigurate).

Pe baza acestor rezultate se poate considera utilă orientarea producerii semințelor de sorg hibrid, nu numai pentru a fi cultivat pe solurile nisipoase sau pe sărături, ci și pentru o rezervă în cazul calamităților posibile la porumb sau alte culturi. Sorgul pentru boabe ar trebui, de asemenea, să fie luat în studiu și extins și pe terenurile erodate, unde cu o tehnologie adecvată, ar putea să asigure nu numai producții superioare porumbului, ci și o protecție mai bună a solului.

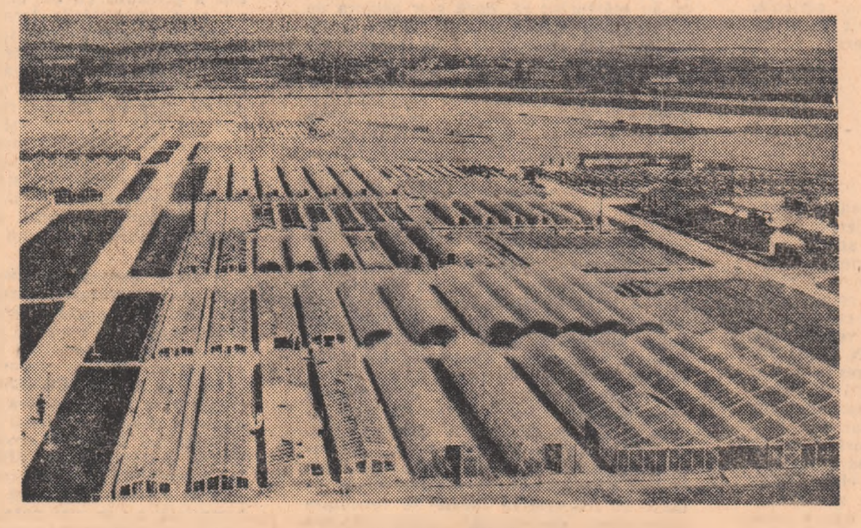

Stațiunea experimentală legumicolă Ișalnița. Diferitele tipuri de adăposturi din polietilenă, organizate pe o suprafață de 3 000 mp, dau posibilitate cercetătorilor de aici să facă observații interesante în legătură cu acest sistem modern de producere a legumelor

Foto : A. ROSENTHAL

Formăm cadre cu larg profil

(Urmare din pag. 1)

tură cu școala superioară agricolă.

Mai întîi se cere observat că atît în clipa de față, cît și un lung șir de ani de aici înainte, agricultura are nevoie de specialiști cu profil larg. Lor trebuie să li se dezvolte în facultate capacitatea de a face față proceselor tehnologice din agricultura modernă și de a se ține la curent, printr-o muncă independentă, cu repezile cuceriri ale științelor agricole. Altfel, oricît i-am reduce sfera de probleme pe care le studiază în facultate, specialistul va fi depășit neîncbipuit de repede de noile date ale științei chiar și în domeniul limitat al disciplinei sale.

Specializarea îngustă lasă implicit la o parte o serie de noțiuni teoretice fundamentale și limitează în acest fel capacitatea inginerului sau a medicului veterinar de a înțelege profund și de a folosi în activitatea practică conexiunea factorilor care, în agricultură, sînt extrem de numeroși, de variați, de complexi. Găsesc, așadar, cît se poate de potrivit faptul că la baza organizării învățămîntului superior se pune principiul conform căruia, în anii de învățătură, studenții trebuie să capete cunoștințe fundamentale, să-și însușească baza teoretică a profesiunii lor viitoare, urmînd ca specializarea să se facă ulterior, în diferite forme, în raport cu nevoile economiei și culturii.

Pornind de la acest considerent, ca și de la rolul ce revine învățămîntului superior în cercetarea științifică și în însăși sprijinirea efectivă a producției agricole, se poate aprecia că actuala rețea de institute agronomice este în general corespunzătoare scopului urmărit.

Pe lîngă stabilitatea rețelei, este nevoie, după părerea mea, și de o stabilitate a cifrelor de școlarizare. Eliminarea fluctuațiilor ar permite o mai bună utilizare a bazei tehnice și materiale, precum și a cadrelor didactice de care dispun institutele și ar avea consecințe deosebit de favorabile asupra nivelului pregătirii studenților. Mi se pare neîntemeiată discrepanța ce a existat pînă acum în repartizarea planului de școlarizare pe institute. În vreme ce la facultățile de agricultură și medicină veterinară ale Institutului agronomic din București, numărul studenților dintr-un an a fost, de regulă, de 250 și, respectiv, de 300, facultăților din provincie li s-au repartizat sarcini de școlarizare mult mai mici. Este greu de presupus că un profesor poate lucra cu 300 de studenți, întreținînd personal, așa cum este și firesc, un contact direct cu fiecare în parte. Dacă însă aceeași disciplină revine mai multor profesori, cum se asigură deci unitatea predării și aprecierii ? Un număr de 300 de studenți într-un an de studii nu poate decît să prejudicieze calitatea învățămîntului. De aceea, consider că ar fi bine ca cifrele de școlarizare pe facultăți să devină relativ stabile și egale, fiind de părere că anul de studii de 100—120 de studenți oferă posibilități optime de pregătire.

Eliminarea fluctuațiilor în organizarea interioară a institutelor de învățămînt agricol superior și armonizarea cifrelor de școlarizare pe centre universitare ar permite realizarea în condiții optime a două dintre sarcinile puse în fața cadrelor didactice la recenta plenară. Mă refer la sarcina de a fi la curent cu cele mai noi teorii științifice și a le expune la cursuri și seminarii, cît și la îndatorirea cadrelor didactice de a avea o legătură mult mai strînsă cu studenții, de a-i cunoaște bine și a-i sprijini în procesul de învățămînt.

Cît privește durata de școlarizare, menținerea acesteia la nivelul actual corespunde, într-adevăr, necesităților. Învățămîntul agricol continuă să aibă, chiar și în cazul specializării, un profil relativ larg, pretinde însușirea, pe căi teoretice și practice, a unor cunoștințe complexe și pregătește cadre ce sînt obiectiv obligate să lucreze în condiții labile, într-o măsură irepetabile, unii factori, între care se numără și cei climatici, neputînd fi cunoscuți dinainte și nici prevăzuți cu suficient timp înainte. Or, specialiști care să știe să se descurce în astfel de condiții nu pot fi pregătiți, oricît am vrea, în mai puțin de cinci ani. De altfel, reducerea duratei de școlarizare a viitorilor specialiști agricoli într-un moment cînd cunoștințele omenirii se multiplică într-un ritm de o impetuozitate nemaivăzută ar fi pur și simplu anacronică.

De bună seamă, formarea corespunzătoare a specialistului de care are nevoie producția agricolă depinde într-o măsură apreciabilă și de baza materială de care dispune învățămîntul superior. Am reținut cu deosebită bucurie cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu privire la dotarea instituțelor și facultăților cu tot ce este nou în știință și tehnică. **„Instituțiile noastre de învățămînt superior** — sublinia secretarul general al C.C. al P.C.R. — **trebuie să dispună de utilaj modern pentru a putea pregăti în bune condiții pe studenți, pentru a face ca aceștia, cînd vor merge în producție, să fie ei în stare să impingă, să dezvolte noul, nu abia să-l învețe și să se deprindă cu el".** Problema aceasta, a dotării laboratoarelor cu aparatură modernă, este pe deplin valabilă și pentru învățămîntul superior agricol. Faptul că se preconizează crearea unor întreprinderi specializate, care să asigure utilaje și aparatura necesară pentru învățămînt ne îndreptățește să sperăm că într-o perioadă nu prea îndepărtată de timp se va reuși ca, în linii generale, această problemă să fie rezolvată. Așa cum, prin mai larga autonomie universitară ce se prevede în viitor pentru universități și institutele de învățămînt superior, nădăjduim să soluționăm pe plan local mult mai multe din problemele pe care le ridică organizarea și dezvoltarea sa.

PENTRU SĂMÎNȚĂ DE LUCERNĂ

Coasa I sau coasa a II-a ?

Observațiile făcute la noi și în alte stațiuni experimentale din țară arată că atît în experiențe cît și în producția mare se constată, în anumite condiții, diferențieri nete între recoltele de sămînță realizate la cele două coase. Astfel, la stațiunea de la Brăila, în anii cu secetă în luna iulie — perioada înfloririi lucernei lăsată pentru coasa a II-a — producțiile la această coasă au fost de 6—7 ori mai reduse decît la coasa I.

Seceta poate fi dăunătoare și pentru coasa I cînd determină o creștere slabă a plantelor urmată de o fructificare redusă. Un asemenea fenomen este posibil și anul acesta cînd multe culturi de lucernă din Cîmpia Română au în momentul de față o talie sub normală, sînt rărite și cu un procent mare de buruieni anuale. Într-o astfel de situație este mai indicată pentru semințe coasa a doua, prima coasă recoltîndu-se imediat. Dar și o prea mare umiditate a solului în faza de creștere și în faza de fructificare duce la scăderea producției de semințe. În astfel de condiții de umiditate, la Brăila s-au obținut 235 kg de semințe la hectar la coasa I și 400 kg/ha la coasa a doua.

Ținînd seama de aceste caracteristici, cercetările din țara noastră, ca și cele din alte țări, precizează că în acele zone unde solul are suficientă umiditate nu numai pentru creșterea plantelor ci și pentru obținerea de sămînță, ca și în cazul culturii irigate, este recomandabilă reținerea lucernei pentru sămînță la coasa a II-a. Pentru zonele mai secetoase sau cele în care sezonul cald este mai scurt este indicată reținerea pentru sămînță a lucernei semănate des în condițiile unei vegetații normale, la coasa I.

Pentru orientarea în această problemă complexă considerăm util un procedeu preconizat la Brăila, care are ca indicator de bază starea culturii de lucernă din coasa I, în timpul înfloritului. S-a constatat că la nivele ale umidității solului de peste 40 la sută din intervalul umidității active, culturile viguroase de lucernă cresc luxuriant, formează un țesut lemnos fragil și cad. Căderea este însoțită de asfixierea unui mare număr de lăstari și frunze bazale. Se produce o lăstărire abundentă, fenomen care determină avortarea unei părți importante din flori și, în ultimă instanță, reducerea producției. Căderea plantelor de lucernă apare deci ca un indicator foarte prețios pentru stabilirea gradului de favorabilitate al semincerilor de lucernă. Pentru aceasta se propune ca în cazul culturilor semănate în rînduri dese, în zona de stepă și silvostepă mai puțin umedă să se rețină pentru semințe o suprafață dublă față de cea necesară. De exemplu 50 ha în loc de 25 ha. Pe jumătate din această suprafață coasa I se recoltează la începutul înbobocitului, iar pe restul suprafeței cultura se reține pînă la faza de înflorire. Dacă dispunem de apă de irigație, se irigă ambele suprafețe asigurîndu-se pînă la începutul înfloritului 50 la sută din intervalul umidității active. În caz că în timpul înfloritului survin ploi abundente care duc la căderea plantelor de pe suprafața necosită sau vegetația este slabă, se renunță la acest lan pentru sămînță și se recoltează pentru nutreț. Se reține în acest caz pentru semințe cultura de pe cele 25 ha, recoltată inițial pentru nutreț verde.

Pe soluri fără aport freatic, culturile semănate în rînduri distanțate la 60—80 cm se rețin pentru semințe la coasa I. La acestea nu se manifestă pericol de scădere a producției datorită căderii plantelor. În restul situațiilor (pe soluri cu aport freatic sau mai umede) se reține pentru semințe coasa a II-a. Se recomandă în acest caz o precosire a culturii înainte de înbobocirea coasei I, atît în cazul culturilor semănate în rînduri dese cît și la cele semănate în rînduri rare.

COLȚUL APICULTORULUI

CULESUL LA SALCÎM

În aceste zile de mai, principala sursă meliferă a patriei noastre — salcîmul asigură familiilor de albine, în deosebi în zonele de stepă și silvostepă, culesul cel mai important de producție. Acest cules de mare intensitate, dar de scurtă durată, apărînd într-o perioadă timpurie, cînd familiile de albine, în mod obișnuit, nu ajung la o maximă dezvoltare, trebuie valorificat în mod cît mai eficient.

Pentru valorificarea cît mai bună a culesului, apicultorul trebuie să mărească volumul stupilor proporțional cu puterea familiei de albine, asigurînd astfel spațiul necesar depozitării nectarului recoltat. Aceasta se realizează prin adăugarea de faguri noi. La stupii orizontali, fagurii se așează alături de cuib sau de o parte și de alta a acestuia, în mod treptat, în funcție de puterea familiilor. La stupii verticali, cu magazine, volumul se mărește prin adăugarea unui magazin, urmînd ca în timpul culesului, dacă este necesar să fie introdus al doilea sau chiar al treilea. La stupii verticali cu două corpuri, spațiul se lărgește prin adăugarea celui de al doilea corp. În sfîrșit, în cazul stupilor multietajați, la familiile puternice se adaugă un al treilea corp ; cînd culesul este abundent se mai poate adăuga al patrulea și chiar al cincilea corp.

Pe toată durata culesului trebuie să se intervină la timp cu noi faguri, magazine sau corpuri, după cerință. Este bine ca, pentru sporirea fondului de faguri, să se asigure faguri artificiali. În vederea obținerii unei producții sporite de ceară marfă se recomandă folosirea ramei clăditoare. Intensitatea culesului se urmărește zilnic, în această perioadă, după înregistrările stupului așezat pe cîntarul de control.

În timpul înfloririi salcîmului pot fi crescute cele mai valoroase mătci pentru înlocuirea celor vîrstnice și necorespunzătoare din stupină, și în deosebi pentru formarea roiurilor artificiali. Pentru aceasta, unele dintre cele mai puternice și mai productive familii de albine din stupină i se forțează intrarea în frigurile roitului, prin întărirea ei, la intervale de 5—6 zile cu cîte 2 faguri cu puiet căpăcit și albine, luați de la alte familii. Cînd în familia, astfel forțată, apar primele botci, acțiunea de stimulare trebuie oprită. Botcile formate se folosesc după nevoi, urmărindu-se ca împerecherea mătcilor tinere să aibă loc acum pe timpul înfloririi salcîmului.

Preîntîmpinarea roitului se face prin ridicarea periodică, la fiecare 8—10 zile a cîte 2—3 faguri cu puiet căpăcit din cuibul familiilor puternice. Cu acești faguri se formează roiuri artificiali, familii cu mătci ajutătoare, sau se pot întări familiile slabe.

Din producția realizată se recomandă ca în primul rînd să se asigure proviziile de hrană necesare iernării, cunoscînd că mierea de salcîm este cea mai indicată pentru acest scop. Grija apicultorilor se îndreaptă acum spre efectuarea ultimelor pregătiri pentru deplasarea familiilor de albine, în stupărit pastoral, la masivele de salcîmi, care asigură o înflorire eșalonată pe o perioadă mai lungă de timp, față de aceea a arborilor izolați.

Ing. D. GEORGESCU

CUNOAȘTEȚI APICULTURĂ ?

Concurs dotat cu premii în valoare de 12000 lei

Înainte de a trece la întrebările celei de a șasea etape, vă reamintim că răspunsurile la concurs, inclusiv cele ale următoarelor două etape, vor fi trimise toate o dată, împreună cu cupoanele de participare, între 23 și 31 mai a.c. (data poștei), pe adresa : Revista „Agricultura socialistă" — Piața Scînteii, nr .1, București, pentru concursul „Cunoașteți apicultură ?".

Iată acum și întrebările la care vă invităm să răspundeți :

1) Cum influențează albinele sporirea producției agricole și cum poate interveni apicultorul în această direcție ?

2) Cum trebuie să procedeze stuparul pentru a-și asigura o rezervă însemnată de faguri cu păstură pentru toamnă sau pentru primăvara viitoare, cum îi păstrează și care sînt dăunătorii care-i pot ataca ?

3) Ce este substanța de matcă, ce rol are în stup și ce fenomene se manifestă în lipsa ei ?

CUPON DE PARTICIPARE **Nr. 6**

ANCHETA NOASTRĂ

ÎN JUDEȚUL MEHEDINȚI

Consolidarea economică a cooperativelor agricole slab dezvoltate pretinde

ORIENTARE CLARĂ, CALCUL ECONOMIC, PERSEVERENȚĂ

Consolidarea economică a cooperativelor agricole slab dezvoltate nu-i o preocupare nouă. Ea a figurat adesea, la loc de frunte, pe agenda de lucru a organelor locale de partid, de stat și economice. Notînd faptul, să-i notăm și consecințele : bucurîndu-se de sprijin economic și organizatoric, numeroase cooperative agricole au ajuns astăzi la un înalt nivel de dezvoltare. Este însă adevărat și reversul acestei situații : în ciuda eforturilor depuse, un număr de cooperative mai bat încă pasul pe loc, dezvoltarea unităților respective fiind inferioară posibilităților de care dispun. Cum se explică faptul că măsurile întreprinse n-au avut pretutindeni efectul scontat ? Ce trebuie făcut pentru a spori dinamica dezvoltării cooperativelor agricole rămase în urmă ? Am pus aceste întrebări mai multor specialiști și cadre de conducere din agricultura județului Mehedinți. Am primit răspunsuri numeroase și, în parte, contradictorii. Rezumăm, selectiv, cîteva din ele, oprindu-ne îndeosebi la acelea care par să ofere unghiuri inedite și o încărcătură mai densă de sugestii și soluții cu finalitate practică. Mai întîi o sinteză a părerilor exprimate de inginerul Marian PUFAN, **președinte, economistul** Constantin POPESCU, **vicepreședinte și** Sever MARCHIZINI, **membru în biroul executiv al uniunii județene a cooperativelor agricole de producție. Împreună cu** Ion CĂRBUNARU, **președintele cooperativei agricole Bistrița, ei s-au ocupat cu precădere de...**

...MODUL DE A PUNE PROBLEMA

Credem că pînă acum lucrurile au fost privite prea mult „în mare", prin prisma adevărului general-valabil. S-a spus, bunăoară, că avicultura și creșterea porcilor aduc venituri. Adevărul e de necontestat, dar el ne dă orientarea, iar nu soluția, cum au crezut cei care și-au propus să consolideze cooperativa agricolă Crăguești, punînd-o să crească păsări și porci. Cooperativa are aproape tot terenul în pantă și cultivă suprafețe reduse cu cereale. Asemenea măsuri au fost luate și în alte cooperative din zona colinară — Ilovăț, Șovarna, Menți, Ghelmegioaia. Cînd cooperatorii au pretins să li se demonstreze justețea deciziei — era dreptul lor — s-a apelat la exemple ipotetice de felul : cît consumă o găină, cîte ouă poate face pe an, cîți bani se pot încasa pentru ele. Iar cum găinile nu consumă grăunțe ipotetice, ci boabe reale **s-a trecut la extinderea culturii porumbului pe terenuri total improprii acestei plante. Rezultatul ? O slăbire a unităților în loc de consolidare. O pierdere evidentă pentru avuția națională pentru că la o producție medie de cîteva sute de kilograme de porumb la hectar, nici măcar cheltuielile materiale n-au putut fi recuperate.**

Dacă starea aceasta **s-a** prelungit pînă în ultima vreme și nu-i încă nici astăzi complet lichidată, cauza o constituie, în parte, tot modul de punere a problemei. Se încetățenise la noi obiceiul — recunosc interlocutorii — de a nu spune lucrurilor pe nume. Considerăm că dacă o poleim, o prezentăm în roz, realitatea va deveni mai frumoasă decît era. **Partidul ne-a cerut insistent în ultimii ani să privim adevărul în față, deschis, aceasta fiind o condiție sine qua non a organizării și conducerii științifice a muncii și producției.** Ne-au ajutat la ceva eufemismele ? — se întreabă ing. M. PUFAN. Nicidecum. Din cele 112 cooperative agricole existente în județ, 61 au oferit anul trecut venituri reduse la ziua-muncă. Potrivit planurilor financiare, 56 de unități — adică exact jumătate din numărul total — obțin în acest an venituri bănești inferioare datoriilor către stat scadente în 1968. Dacă evoluția cooperativelor ar fi fost analizată cu curaj, cu simț de răspundere și, evident, cu pricepere, nu s-ar fi ajuns la această situație dificilă, conchide **M. PUFAN. A venit timpul să nu mai ocolim problemele spinoase. Trebuie să lucrăm în așa fel încît să nu mai fim nevoiți să ne dezicem mîine de ceea ce am hotărît astăzi, provocînd daune cooperativelor și, implicit, economiei țării.**

Reluînd acest aspect, **N. BORCOȘ,** directorul sucursalei județene a Băncii agricole, și alți interlocutori au susținut că și în agricultură trebuie să funcționeze...

...ÎNTÎI ABACUL ȘI APOI SAPA

Desigur că nu sapa este unealta reprezentativă a agriculturii moderne, după cum, în era electronicii, nici abacul nu-l exprimă pe economistul contemporan. Ele rămîn însă simboluri ale muncii și chibzuinței. De regulă, la noi în cooperative, întîi te trec nădușelile dînd cu sapa și abia apoi consultăm abacul să vedem dacă am săpat ce trebuie — începe **N. BORCOȘ.** Cîtă vreme persista ideea greșită că în socialism e firesc să existe activități economice nerentabile, lucrul acesta mai era de înțeles, dar acum ? Partidul ne-a spus-o limpede, și nu o singură dată, că fiecare unitate, la fiecare produs, trebuie să obțină un venit superior cheltuielilor de producție. N-am pretenția să se facă analize economice profunde, dar o confruntare a cheltuielilor cu veniturile probabile este strict necesară. Adevărul e că **unitățile cooperatiste sînt lipsite de cadre economice. Ingineri și tehnicieni găsești în fiecare cooperativă, contabili care să-și merite acest nume, doar în două-trei.** Descurcă-te dacă poți ! Dacă nu vom acoperi cumva acest gol, cît mai repede, ne vom trezi în curînd că și alte cooperative își pierd cadența, rămîn în urmă.

Observația lui N. Borcoș ni se pare întemeiată. Cooperativa agricolă din satul Nicolae Bălcescu, bunăoară, este puternică, dar s-au ivit simptomele unei îngrijorătoare reduceri a ritmului de dezvoltare. Singurii care nu sesizează acest fenomen sînt tocmai contabilii cooperativei, oameni care au sarcina să-l prevină.

Consolidarea economică a cooperativelor slab dezvoltate este condiționată într-o măsură decisivă de...

...PARTICIPAREA LA MUNCĂ

Uniunea județeană a cooperativelor agricole împarte unitățile în puternice și slab dezvoltate în funcție de valoarea retribuției acordate la ziua-muncă. Direcția agricolă județeană consideră că acest indicator a fost influențat în 1967 de volumul mare al investițiilor efectuate de numeroase unități și **propune ca participarea la muncă să constituie criteriul unic de clasificare a cooperativelor.** Acest criteriu, susținut de inginerii **Al. NEDELEA,** director, și **I. GHEORGHIȚA,** director adjunct, este numai aparent extraeconomic. Se știe doar că participarea la muncă reflectă nemijlocit valoarea retribuției, ele condiționîndu-se reciproc. Unde se resimte lipsa brațelor de muncă — explică **Al. NEDELEA** — lucrările se execută cu întîrziere, uneori numai în parte, producțiile sînt mici, cîștigul redus și... oamenii nu vin la lucru. Undeva acest cerc, ce pare implacabil ca destinul, trebuie totuși spart. Dar unde anume ? Se pare că **cel mai eficace se poate acționa în sfera retribuției.**

Pentru legumicultură aș propune o soluție mai simplă decît oul lui Columb . Am discutat cu grădinarii cooperativei Bistrița, care cultivă 60 de hectare cu legume, la porțile orașului Tr. Severin. Ei mi-au mărturisit că, dacă s-ar asigura de la începutul anului o plată fermă de 20 de lei, 2 kg de grîu și 2 kg de porumb pentru fiecare zi-muncă efectuată în grădină, sectorul legumicol n-ar mai duce lipsă de oameni. Acordînd această retribuție, unitatea ar cheltui pentru plata muncii vii doar 3 600 de lei la hectarul de grădină, ceea ce, în legumicultură, este cît se poate de avantajos. Iar dacă soluția este găsită convenabilă de către cooperatorii din Bistrița, va conveni cu atît mai mult celor din comunele aflate la mai mare distanță de oraș.

Dar uniunea județeană a cooperativelor agricole are și alte posibilități de influențare a participării la muncă, în sensul creșterii ei. Am constatat că **în județ sînt puțin cunoscute unele recomandări ale Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.** Nu se cunoșteau, de pildă, recomandările privind cointeresarea cooperatorilor care îngrijesc livezile tinere și nu se știa că în unitățile slab dezvoltate sumele cuvenite drept plată suplimentară pot fi achitate înaintea îndeplinirii altor obligații financiare. N-am întîlnit în cooperative forme de retribuire stimulativă experimentate și recomandate de uniunea județeană. Am găsit, în schimb, la Corlățel și Valea Motrului aplicîndu-se la unele culturi sisteme de plată care nu asigurau cooperatorilor respective nici măcar recuperarea cheltuielilor materiale efectuate.

Mai mulți interlocutori au ținut să releve rolul pe care-l au investițiile în consolidarea cooperativelor slab dezvoltate. Ei ne-au prezentat...

...CÎTEVA IPOSTAZE ALE INVESTIȚIILOR

S. MARCHIZINI observa că a existat practica de a nu se ține totdeauna seama de părerea adunărilor generale. Această încălcare a democrației cooperatiste s-a manifestat îndeosebi în domeniul investițiilor. Li s-a impus unor unități investiții peste puteri, fără nici o fundamentare economică și tehnică sau precar motivate. Deficiența principală a constat însă în volumul mult prea mare al investițiilor față de mijloacele de care dispuneau unitățile. Unei cooperative cum este cea din Crăguești, care de multă vreme pășește foarte timid înainte, i s-a dat să planteze peste 200 de hectare cu pomi, investiție care, pe lîngă că este costisitoare, e și de lungă durată.

Pomii n-au intrat încă pe rod. Pînă la intrarea lor în producție a mai rămas puțin timp, dar cooperativa este destul de îndatorată, iar după ultimele dispoziții nu mai are dreptul la credite. Aproape fiecare participant la discuții a dat exemple similare.

Ce-i de făcut ? Renunțăm la ultimul efort cum am procedat uneori, în trecut, în cazuri asemănătoare, regretînd după aceea că am renunțat ? N. BORCOȘ, directorul sucursalei Băncii agricole, a pledat **în favoarea ultimului efort, a celui care pune investiția în funcție, legea admițînd creditul și în cazul unor debitori cu restanțe mari dacă organele agricole garantează că sumele scoase din bugetul statului vor avea în cele din urmă eficiență.**

O altă ipostază a unei investiții o reprezintă lipsa de conexiune între diversele ei secțiuni. Cooperativa agricolă Batoți a procurat cu un an în urmă, cînd nu avea amenajările terminate, 5 motopompe și 7 agregate de aspersiune. Numai agregatele au costat peste o jumătate de milion. Dacă instalațiile ar fi funcționat, cooperativa ar fi realizat o producție medie de circa trei ori mai mare. Agregatele însă au stat. Bani închiși degeaba, bani aruncați. **C. UNTARU,** membru al biroului executiv al uniunii județene, este de părere că agregatele vor sta și anul acesta, fiindcă proiectantul — D.I.F.O.T.-Craiova — a întocmit proiectul pornind de la tipuri de utilaj care nu se fabrică în țară.

A treia ipostază a investițiilor **se referă la mecanizarea lucrărilor agricole.** Cea mai mare parte a terenului cooperativelor agricole e situat în pantă. S.M.T.-urile nu dispun de utilaj să-l lucreze pe curbele de nivel — comunică **I. CĂRBUNARU** și **D. DIACONESCU,** inginer la cooperativa agricolă Valea Anilor : „Arăm, discuim, grăpăm din deal în vale și contribuim noi înșine la erodarea solului în loc să o stăvilim". **N. ZBIRCEA,** inginer la cooperativa din Malovăț, reia ideea „Acum doi ani, la Malovăț, după o ploaie torențială, nu se mai putea circula pe șoseaua interjudețeană ce trece pe la poalele pantei, într-atît de gros devenise stratul de sol fertil adus de apă de pe coastă și depus pe drum".

Discuțiile au subliniat că **generalizarea lucrării terenului în pantă de-a lungul curbelor de nivel este una din căile de sporire a fertilității solului și de ridicare economică a cooperativelor rămase în urmă.**

★

Am reținut doar cîteva aspecte dintr-un noian de sugestii, păreri, propuneri, ipoteze. Din ele se desprinde concluzia că ridicarea economică a cooperativelor slab dezvoltate este o muncă de concepție structurată pe mai mulți ani. La baza ei trebuie să stea, așadar, orientarea clară, calculul economic și perseverența.

Marcel CALIANU

SPAȚII FRIGORIFICE ȘI COMPLEXE DE SEMIINDUSTRIALIZARE A LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR

În condițiile unei producții sezoniere, necesitatea preluării, depozitării pentru o perioadă mai îndelungată și valorificării prin semiindustrializare a unor cantități apreciabile de legume sau fructe este evidentă. Aceasta impune să se asigure, în primul rînd în bazinele specializate, depozite de capacitate corespunzătoare, cu temperaturi dirijate și complexe de prelucrare semiindustrială a produselor horticole cu grad ridicat de perisabilitate.

Se justifică din punct de vedere economic asemenea investiții ?

Actualmente, nu dispunem decît de foarte puține spații adecvate păstrării pe perioade lungi a fondului de marfă (legume, fructe, struguri, etc). Insuficiența unor asemenea spații, ca și a celor destinate sortării sau tranzitării, a condus, în dese cazuri, la deprecierea calitativă a produselor, la pierderi care se ridică pînă la 12 la sută la legume și circa 15 la sută la fructe, față de 2-3 la sută cît ar fi normal. Un calcul arată că, la nivelul anului 1975, la o cantitate depozitabilă de 320 000 tone de legume și fructe, pierderea efectivă poate trece de 120 000 000 lei. Un depozit modern, de mare capacitate, costă circa 15 milioane de lei. Rezultă, deci, că pot fi construite anual, numai pe baza evitării pierderilor de legume și fructe, circa 8 mari depozite. Investiția se justifică, așadar, din plin. În plus, se pot asigura importante venituri mai ales prin păstrarea produselor horticole destinate exportului.

Studiul întreprins de I.C.P.L.F. arată că în întreaga țară vor fi necesare, la nivelul rulajului de fructe și legume prevăzut pentru 1968, circa 62 de unități de depozitare specializate (amplasate în zonele de producție) și universale (în centrele orășenești și municipale). Cea mai mare parte a acestor spații vor fi înzestrate cu instalații frigorifice, iar restul cu sistem de ventilare naturală.

Cum va arăta un asemenea centru de depozitare și valorificare a fructelor și legumelor ? Pentru edificare, ne oprim la obiectivul aflat în construcție la Bistrița. Aici va fi creată o uriașă hală a cărei capacitate va fi de circa 10 000 tone fructe (mere). Sub această mare cupolă se va face sortarea fructelor cu ajutorul unor instalații complet automatizate, încărcarea produselor în vagoane frigorifice, preluarea fructelor din autocamioane și expedierea lor, pentru export, cu autofrigorificele. Tot aici se va realiza transferul de marfă destinată consumului intern sau fabricilor.

În imediata apropiere a halei se ridică un depozit frigorific dimensionat pentru 3 000 tone de fructe, capacitate care va fi extinsă pe măsura creșterii producției de fructe în bazinul Bistrița. El dispune de celule frigorifice, centrală frigorifică, fabrică și depozit de gheață etc. Fructele vor fi puse în lădițe, iar acestea vor fi așezate pe palete suprapuse pînă la înălțimea de 7 metri. Mișcarea produselor în depozit și în afara lui se va face ușor, cu electrostivuitoare.

La Iași va fi construit, de asemenea, un comlex modern destinat depozitării și semiindustrializării legumelor și fructelor. Aici vor fi create mari uscătoare de legume și fructe (pentru obținerea cepei, fasolei sau prunelor sub formă deshidratată), o secție de semiindustrializare care va produce magiun, bulion, pulpe de fructe, sucuri, castraveți murați, varză murată și diverse murături sterilizate etc. Un siloz de mare capacitate va folosi pentru depozitarea cartofilor timpurii și a cepei ; sortarea și pregătirea produselor pentru export se vor face de către un centru special. Complexul se va caracteriza printr-un grad înalt de mecanizare și automatizare.

St. VASILE

UZINELE CONSTRUCȚII MAȘINI AGRICOLE „7 NOIEMBRIE" CRAIOVA

PRODUC ȘI LIVREAZĂ PE BAZA DE REPARTIȚII

GREBLA ROTATIVA CU TRACȚIUNE ANIMALĂ GRA—2,3 este destinată lucrărilor de recoltare a finului de pe fînețele naturale sau cultivate : ea poate fi folosită și pe terenurile în pantă.

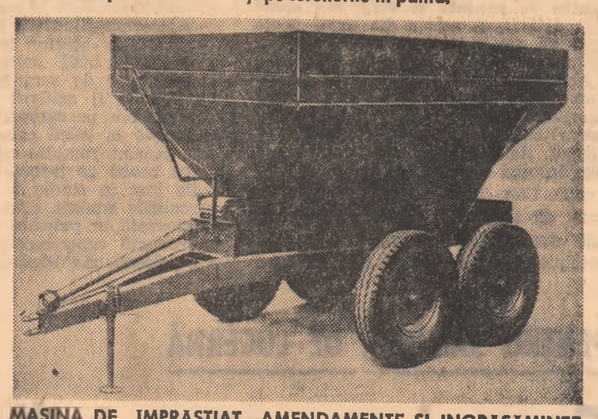

MAȘINA DE ÎMPRĂȘTIAT AMENDAMENTE ȘI ÎNGRĂȘĂMINTE MINERALE MA-3,5 servește la transportarea și împrăștierea amendamentelor sub formă de piatră de var măcinată, a îngrășămintelor minerale sub formă de granule, cristale sau praf și a altor substanțe, ca nisip, zgură, sare, clorură de calciu folosite pentru evitarea pătinării pe terenurile alunecoase.

Cadru cuprinzător de dezvoltare a democrației socialiste

(Urmare din pag. 1)

zător intereselor poporului și cerințelor impuse de dezvoltarea continuă a orînduirii noastre socialiste.

Între problemele dezbătute de recenta plenară s-a aflat și analiza modului cum sînt soluționate scrisorile și sesizările oamenilor muncii. Partidul a demonstrat astfel încă o dată stăruința cu care promovează principiul consultării cu masele muncitoare, atragerea lor tot mai activă la conducerea și rezolvarea treburilor obștești.

Scrisorile și sesizările prin care tot mai mulți oameni ai muncii se adresează organelor de partid și de stat, organizațiilor obștești, constituie una din multiplele forme de întărire a legăturii cu masele largi de cetățeni și reflectă interesul crescînd cu care acestea își aduc aportul la dezbaterea și soluționarea diferitelor probleme ale construcției socialiste. O imagine a grijii sporite cu care țărănimea cooperatistă, de exemplu, se preocupă tot mai intens de bunul mers al cooperativelor agricole o dă și faptul că numai în cursul anului trecut peste 170 000 de cooperatori s-au adresat Uniunii Naționale, prin scrisori și audiențe. Din analiza opiniilor exprimate pe această cale rezultă profunda încredere pe care țăranii cooperatori o au în politica partidului, dorința lor de a contribui, prin propuneri, sugestii și sesizări la întărirea economico-organizatorică a cooperativelor agricole, la înlăturarea abuzurilor și încălcării prevederilor statutare care se mai manifestă pe alocuri. În același timp, scrisorile și sesizările trimise de cooperatori sînt pentru noi, cei care lucrăm în cadrul uniunilor cooperatiste, un puternic sprijin în descoperirea unor neajunsuri, în elaborarea măsurilor pentru rezolvarea problemelor ce se ridică pe teren, în activitatea practică.

Privită prin prisma măsurilor elaborate de plenara Comitetului Central, munca de examinare și rezolvare a cererilor, sesizărilor și scrisorilor oamenilor muncii se înscrie ca o obligație de cea mai înaltă responsabilitate ce revine organelor și organizațiilor de stat și obștești, între care și uniunilor cooperatiste. Partidul cere fiecărui activist, fiecărui lucrător care, prin munca sa, vine în contact cu masele, să-și facă o îndatorire de onoare din rezolvarea operativă, cu maximă răspundere a fiecărei cereri și sesizări adresate de oamenii muncii.

Un act de profundă echitate și dreptate, de înaltă principialitate partinică, de grijă și respect față de om îl constituie hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la reabilitarea unor activiști de partid. Hotărîrea face cunoscute abuzurile și încălcările flagrante ale celor mai elementare norme de dreptate și legalitate săvîrșite de unele cadre cu munci de răspundere. Aceste abuzuri și încălcări au dus pînă la asasinarea lui Lucrețiu Pătrășcanu și Ștefan Foriș, la represalii împotriva unor cadre de partid. Plenara a condamnat cu toată tăria aceste fapte străine principiilor partidului nostru, idealurilor socialiste.

Într-un spirit de înaltă principialitate și răspundere, plenara a dezvăluit rolul odios pe care l-a avut Alexandru Drăghici, ca organizator și înfăptuitor al acestor acțiuni criminale îndreptate împotriva activului de partid și de stat, ca și răspunderile ce-i revin lui Gheorghiu-Dej în monstruoasa acțiune de asasinare a lui Lucrețiu Pătrășcanu și Ștefan Foriș. În plenară s-a arătat, de asemenea, activitatea nefastă a lui Iosif Chișinevschi, atît în ceea ce privește pregătirea și desfășurarea procesului împotriva lui Pătrășcanu, precum și cu privire la activitatea lui dăunătoare în domeniul vieții cultural-artistice, ideologiei și învățămîntului.

Poporul nostru dă o înaltă prețuire curajului cu care partidul știe să respecte adevărul, stăruinței neobosite cu care se preocupă de perfecționarea continuă a activității organelor de partid și de stat, de întărirea legalității, de înlăturarea definitivă a abuzurilor și samavolniciilor. Reabilitarea în fața poporului și a istoriei a lui Lucrețiu Pătrășcanu și a altor activiști de partid este o dovadă a forței și vitalității partidului și, în același timp, reprezintă o garanție fermă a respectării legalității socialiste, a întăririi normelor democratice, a apărării drepturilor și libertăților tuturor cetățenilor înscrise în Constituția republicii noastre socialiste. Așa cum s-a subliniat în dezbaterile plenarei, în cuvîntarea secretarului general al C.C. al P.C.R., partidul nostru este ferm hotărît să pună cu desăvîrșire capăt la tot ceea ce a fost negativ în trecut, să ia toate măsurile pentru ca astfel de fapte să nu se mai petreacă niciodată.

Bogatele învățăminte ce se desprind din documentele plenarei vor duce, fără îndoială, și la îmbunătățirea activității uniunilor cooperativelor agricole în direcția respectării cu strictețe a legalității, a democrației cooperatiste. Trebuie muncit în așa fel încît nimănui, indiferent de funcția pe care o are, să nu-i fie îngăduit să încalce normele legale, prevederile Statutului cooperativei agricole — legea de bază a G.A.P. Măsurile și hotărîrile partidului trebuie să ne călăuzească permanent în munca noastră.

Hotărîrile Comitetului Central au stîrnit un profund ecou în rîndurile tuturor oamenilor muncii, care-și manifestă încrederea nețărmurită în partid, deplina adeziune față de politica internă și externă a P.C.R. Dezbaterile din adunările activului organizațiilor județene de partid și din adunările care au loc în aceste zile în întreprinderi și instituții dau glas voinței unanime a poporului nostru de a munci cu și mai mult entuziasm pentru înfăptuirea politicii înțelepte a partidului.

Puternic prin unitatea rîndurilor sale, prin strînsa legătură cu poporul, prin fermitatea și competența cu care abordează toate problemele majore ale construcției socialiste, partidul conduce cu mînă sigură destinele României pe calea largă a progresului și civilizației.

Într-unul din laboratoarele liceului agricol din Șimleul Silvaniei, județul Sălaj

Foto : Ionel DAVID

IMPORTANT

pentru cooperativele agricole de producție

UZINELE DE REPARAȚII ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII

execută reparații capitale de tractoare, motoare pentru tractoare, motoare stabile, motocompresoare.

Plata se face pe bază de tarife fixe, astfel:

REPARAȚII CAPITALE:

— Tractor U-650	lei 16 000
— Tractor U-651	lei 17 000
— Tractor UTOS 26-27 cu ridicător hidraulic	lei 11 600
— Tractor UTOS 26-27 fără ridicător hidraulic	lei 10 500
— Tractor DT-54	lei 39 000
— Motor pentru tractor tip D-35 M; D-36 M	lei 4 500
— Motor pentru tractor tip D-103	lei 4 800
— Motor pentru tractor DT-54	lei 11 000
— Motor Diesel 6—8 CP	lei 1 815
— Motor Diesel 15 CP	lei 2 340
— Motor semi-Diesel 25 CP	lei 3 515
— Motor semi-Diesel 50 CP	lei 4 880
— Motocompresor MC 4-I	lei 10 600
— Motocompresor 6 MC-4 echipat cu motor D-103	lei 13 280

Pentru orice informații în legătură cu reparațiile capitale de tractoare și motoare, adresați-vă la Trustul uzinelor de reparații București — Str. Pictor N. Grigorescu nr. 10, bis, Sectorul 7 — telefon 14.80.92, sau direct la uzinele de reparații.

PROFIL

Oamenii din cooperativa agricolă Costești-Vale, județul Dimbovița îi spun „gospodarul".

Andrei FLOREA, **șeful brigăzii a 3-a de tractoare de la S.M.T. Titu, care le lucrează tarlalele, deși foarte tînăr, dă totdeauna dovadă de chibzuință și experiență de om virstnic. Preocupări permanente : întreținerea perfectă a utilajelor, folosirea lor cu randament superior, disciplină în brigadă, colaborare strînsă cu membrii brigăzilor de cîmp ale cooperativei.**

Fiecare ceas bun de lucru este pentru el prețios. De aceea de seara repartizează oamenilor sarcini precise, cu limite de execuție bine stabilite. In timpul zilei se deplasează pe parcelele unde se lucrează, controlează consumul de carburanți, mașinile, dar și calitatea lucrului. Iar cînd nu e mulțumit nu-l de glumă...

Așa se explică și rezultatele : planul brigăzii, de 1 505 hantri — repartizat pînă la 1 iunie, a și fost realizat de pe acum. Cît privește economiile obținute de la începutul anului, nu-s de loc de neglijat : 6 000 de lei la reparații, peste 2 000 de lei la carburanți.

Și o... slăbiciune, dacă vreți — a șefului de brigadă — elevii ce vin la practică. Andrei Florea îi trece prin rotațiile la felurite operații, îi „seminarizează", le pretinde completarea zilnică a fișei de lucru. „Numai prin învățătură susținută devii cu adevărat meseriaș de nădejde" obișnuiește ei să spună. Concepție care îl onorează și justifică respectul cu care este înconjurat.

Experiența I.A.S. Roșiori după un an

DE LA PIERDERI LA BENEFICII

Rezultatele financiare ale celor patru gospodării agricole de stat din care s-a organizat, la 15 mai 1967, I.A.S. Roșiori, județul Teleorman, nu erau deloc de natură să încurajeze pe lucrătorii noii întreprinderi agricole. In cifre absolute, „moștenirea" însuma 468 000 de lei pierderi. Prin reconsiderarea potențialului de producție s-a stabilit însă un plan de beneficii de 1 370 000 de lei și s-au obținut, în final, 7 547 000 lei, adică de 5,5 ori mai mult.

De unde a provenit această depășire de beneficiu ? Este îndeobște cunoscut că rezultate financiare favorabile se obțin în condițiile sporirii producției și reducerii cheltuielilor cu care se realizează aceasta. Creșterile de producție la cele trei culturi de bază ale întreprinderii au fost de 10 pînă la 29 la sută ; aplicarea fazială a îngrășămintelor chimice, întreținerea culturilor în condiții optime, precum și recoltatul la timp și fără pierderi au fost tot atîția factori care au contribuit la obținerea unor producții medii la hectar mai mari cu 609 kg la grîu, cu peste 300 kg la porumb și 440 kg la floarea-soarelui.

În sectorul zootehnic, planul de producție a fost depășit la îngrășătoria de taurine cu 14 la sută, la carnea de porc cu aproape 200 de tone, iar producția-marfă la lapte de vacă a fost cu 1 296 de hectolitri mai mare ; concentrarea vacilor cu lapte în două ferme din cele 4 existente anterior, a taurinelor la îngrășat într-o fermă și constituirea unei singure ferme pentru îngrășat porci, selecția materialului biologic, furajarea diferențiată cu nutreturi valoroase, îndeosebi lucernă, au permis obținerea unor sporuri de producție cu nimic inferioare sistemelor industriale de creștere și la costuri reduse. Astfel, la taurine la îngrășat sporul mediu pe o zi furajată a fost de 910 grame, iar la porcii îngrășați de 525 de grame față de 800 și respectiv, 500 de grame cît era planificat.

În privința cheltuielilor de producție trebuie remarcat de la început că aici s-a înțeles economia în sensul cel mai propriu al cuvîntului ; adică o cheltuială se face numai dacă ea este rentabilă și nu se economisește din „zgîrcenie", de dragul de a se economisi. Edificator, în acest sens, este faptul că, în timp ce planul de cheltuieli al întreprinderii a fost depășit cu 0,6 la sută, veniturile realizate au întrecut cu 12 la sută sarcina prevăzută. Pe produse, prețul de cost a fost redus cu 12 la sută la grîu, cu 14 la sută la floarea-soarelui, cu 14 la sută la carnea de taurine și cu peste 3 la sută la carnea de porc. Reducerea prețului de cost s-a datorat în primul rînd creșterii producției ; o influență hotărîtoare în acest scop a avut-o însă folosirea intensivă a mijloacelor mecanice, atît în producția vegetală cît și în cea zootehnică. Mecanizarea lucrărilor în grajdurile de vaci este completă ; începînd cu introducerea furajelor pe linie de decovil și pînă la scoaterea gunoiului cu instalația de racleți și transportului la platformă. Pregătirea bună a patului germinativ, executarea prășitului mecanic la timp și de calitate nu au mai făcut necesară, pe însemnate suprafețe, cea de a 3-a prașilă manuală. Ca urmare, productivitatea muncii a depășit indicele planificat cu 11,8 la sută.

De mare importanță în obținerea unor rezultate financiare favorabile este și modul cum au fost valorificate produsele, prețurile la care acestea s-au realizat. Șefii tuturor fermelor au dat o atenție deosebită calității produselor, lucru ilustrat cu prisosință de cele peste 2,5 milioane lei beneficii obținute numai ca urmare a depășirii prețurilor de vînzare planificate.

Că volumul beneficiului putea să fie cu aproape 800 000 de lei mai mare este, de asemenea, un lucru foarte adevărat. Cum s-ar fi putut face aceasta ? În primul rînd prin întreținerea celor 1 200 de oi astfel ca cel puțin prețul de cost realizat să fi fost la nivelul celui de vînzare, lucru ce ar fi făcut să nu se mai piardă, la această specie de animale, 197 000 de lei. Or, la ovine nu numai că nu s-a realizat cu 0,100 kg producția medie de lînă prevăzută pe oaie, ci și prețul de cost al acesteia a fost de peste 2 ori mai mare decît cel de vînzare. De asemenea, la carnea de pui s-au pierdut 602 000 lei. Aceasta se datorește pe de o parte materialului biologic scump adus din import, neprins în planul inițial, și, pe de altă parte, consumurilor specifice care au făcut ca prețul de cost să fie cu peste 8 lei pe kg mai mare decît cel de vînzare. Măsurile luate în acest an pentru rentabilizarea creșterii oilor și a puilor pentru carne conferă siguranța realizării planului de beneficiu și la aceste categorii.

În primul trimestru al anului în curs, rezultatele obținute de întreprindere dovedesc nu numai continua preocupare pentru desfășurarea unei activități rentabile, dar și posibilitatea realizării și depășirii planului de beneficii stabilit. Astfel, ferma nr. 1 a depășit de 3 ori planul la export, pe primul trimestru, la taurine îngrășate. Sporurile medii zilnice de 843 de grame au fost cu peste 6 la sută mai mari decît cele planificate, în condițiile unui consum mai mic cu 1,6 UN pe un kg de spor, ceea ce a făcut ca la această fermă, în loc de 104 000 de lei pierderi planificate pe primele trei luni din acest an să se înregistreze 92 000 de lei beneficii. La aceste rezultate a contribuit în foarte mare măsură și prețul de vînzare realizat de fermă pe un kg greutate vie vîndut la export, care este cu 2,50 lei mai mare decît cel oferit la intern.

Cu asemenea realizări se poate mîndri și ferma Măgureni în primul trimestru. Astfel, producția medie zilnică de lapte pe vacă furajată a fost de 8,6 litri, iar pe vacă mulsă, de 13,5 litri.

Aceasta a însemnat depășirea planului de livrare al fermei pe primele trei luni ale anului cu 21 600 hl. Sporul de producție s-a obținut în condițiile în care prețul de cost al unui litru de lapte a fost de numai 1,63 lei, față de 1,68 lei planificat ; economia se datorește, în primul rînd, reducerii consumului de furaje pe unitatea de produs, de la 1.24, la 1.16 unități nutritive. Depășirea planului de producție și reducerea cheltuielilor au adus acestei ferme un spor de venituri de 8 la sută, adică de 54 000 de lei.

Iată deci că, deși condițiile pedoclimatice ale I.A.S. Roșiori sînt medii, rezultatele primului an de funcționare au fost dintre cele mai bune.

„În afara cauzelor arătate mai sus — ne-a declarat directorul întreprinderii, ing. **Emilian Mihăilescu — un factor de cea mai mare importanță în obținerea unor asemenea rezultate este omul. Șefii noștri de fermă sînt tineri și foarte entuziaști și au o pregătire profesională la nivelul cerințelor actuale. Asemenea șefi de fermă ca ing. Ștefan Bulhac, Gheorghe Ciupitu, Ion Dobre sau medicul veterinar Miron Cornea, ajutorul șefului de fermă de la porcine la îngrășat, nu mai au nevoie de recomandare, realizările lor situîndu-se la nivelul celor mai bune unități din țară. De o mare importanță este de asemenea faptul că îngrijitorii de animale, mecanizatorii și ceilalți muncitori permanenți au o vechime în unitatea noastră de 4 pînă la 14 ani".**

Există, așadar, toate condițiile ca I.A.S. Roșiori să dobîndească în continuare rezultate și mai bune.

Sabin CERCELARU

INSTANTANEE ÎN ALB ȘI NEGRU

Pentru om

Din noianul de fapte notate în carnetul de reporter vom consemna două. Ambele din județul Teleorman și amîndouă închizînd în ele un unic și major sens : grija față de om.

Nu de mult, la cooperativa agricolă din Urlueu, din inițiativa consiliului de conducere s-a ridicat în sectorul zootehnic o clădire cu destinație specială, mai puțin întîlnită în alte unități similare. Este vorba de o baie, cu opt dușuri, cu cazan prevăzut cu instalație de încălzire. O baie unde, după o zi de muncă încordată, cooperatorii vin și se reconfortează. Tot pentru aceiași îngrijitori de animale, la Troianu, în apropierea Roșiorilor de Vede, cooperativa agricolă a radioficat întregul sector zootehnic. Acum, în fiecare adăpost de animale se revarsă, din zori și pînă-n noapte, cîntecul. Melodia preferată de îngrijitori : „S-a făcut lumină-n sat..."

Exemplu de urmat ?

Dacă la sediul unei cooperative agricole nu e curat, ori drumul către acesta este prost întreținut poți fi sigur că unul din tovarășii de la uniunea cooperatistă județeană va întreba pe cei din conducerea unității respective : „Oameni buni, ce fel de gospodari sînteți ?" Am fost în două rînduri, adus de treburi, la Uniunea județeană Ilfov a cooperativelor agricole de producție. Las la o parte faptul că sediul îl nimerești mai mult pe ghicite, adresa fiind foarte complicată. Drumul și aleile din jurul sediului sînt însă pline de gropi, cărămizi sparte și pietre. Lîngă clădire, pe un teren viran sînt depozitate fiare vechi. Iar în sediu, pe scară, pe coridoare sînt semne cît se poate de evidente că aici nu se prea folosește mătura. Și cînd te gîndești că puterea exemplului este socotită pretutindeni ca o adevărată forță socială !

Căciula președintelui — în pericol !

La chemarea consiliului de conducere al cooperativei agricole, țărani cooperatori din Părău, județul Brașov, de la mic la mare, s-au adunat pe maidanul din fața sediului unității lor. Știau cu toții că va avea loc tragerea la sorți a... tarlalelor, metodă născocită și aplicată, în ultimii ani, de către Sulea Zosim, președintele cooperativei. Sînt nerăbdători să afle tarlalele pe care vor lucra în acest an. Grupați pe brigăzi, privesc acum, cu nerăbdare, căciula președintelui pe care un vlăjgan, urcat pe o masă, o „joacă" în fața mulțimii, conform „ritualului". La un semnal dat de echipa de... toboșari, președintele introduce în căciulă bilețelele, bine împăturite, purtînd numărul sau denumirea tarlalelor, după care invită brigadierii să-și încerce norocul !

De căciulă se apropie brigadierul George Boeru. Oamenii din brigada lui parcă au amuțit. Află însă că Boeru a „tras" din căciulă cea mai bună tarla-fertilă, mecanizabilă, situată în apropiere, și slobod chiote de bucurie, cîntă, dansează.

Brigada lui Virgil Udrea nu are parte de asemenea bucurie. Căciula președintelui i-a oferit o tarla nemecanizabilă, de pe care se obțin, de regulă, recolte mici de cartofi. Rînd pe rînd, unii se bucură, iar alții fluieră a pagubă și speră că la anul viitor or să aibă parte de mai mult noroc. Speranța le este „întărită" și de faptul că președintele a anunțat că își va comanda o căciulă nouă !

Slabă speranță, deoarece vina nu este a căciulii, ci a stăpînului ei și a consiliului de conducere. De altfel, nemulțumiți de acest procedeu, țăranii cooperatori s-au gîndit să-i... ascundă președintelui căciula ! Rămas fără căciulă, gîndesc ei, președintele, împreună cu cadrele tehnice, vor repartiza terenul pe brigăzi în mod echitabil, asigurînd tuturora condiții egale de muncă și de cîștig. E singura soluție !

Din nou în culpă !

De la o vreme, Ioan Todoruș din satul Țentea, județul Cluj, găsise de cuviință că se poate cîștiga mai bine făcînd pe măcelarul decît să practice agricultura. Ca urmare, el tăia clandestin viței, comercializînd carnea. Prins asupra faptului, în 1964 și 1966 a fost condamnat la cîte un an și trei luni închisoare corecțională.

Cum însă „năravul din fire, n-are lecuire", Todoruș s-a apucat din nou de vechea îndeletnicire. Tocmai cumpărase un vițel de lapte pe care voia să-l taie, cînd s-a trezit la poartă cu organele miliției. Ca să aibă o... justificare, infractorul recidivist avusese grijă să rupă animalului un picior. Bineînțeles că oamenii legii l-au trimis pe Ioan Todoruș în judecată.

Vînătorească

Mari amatori de vînătoare, Constantin Bucurică, Petre Stelian, Nicolae St. Petre și Ion State din Cilcănești, Vasile C. Munteanu, Gheorghe I. Mihai și Ion Popa din Rotari, Ion Dumitru din Boldești s-au gîndit că n-ar strica o friptură de iepure chiar dacă și la ei, în județul Prahova, ca în întreaga țară, de altfel, asemenea distracții se află în sezon interzis. Așadar, veselul grup a pornit la... lucru, prevăzut cu tot ce trebuie — arme de vînătoare, cartușe, tolbe și... savuroase proiecte gastronomice. Un singur lucru n-au prevăzut. Că fiind descoperiți, se va chema că au practicat braconaj. Și, într-adevăr, tentativa respectivă n-a putut rămîne învăluită în mister. Ca urmare, fiind prinși în flagrant delict, toți cei de mai sus au rămas fără permise de port-armă și, bineînțeles, fără dreptul de a mai fi pe viitor... vînători.

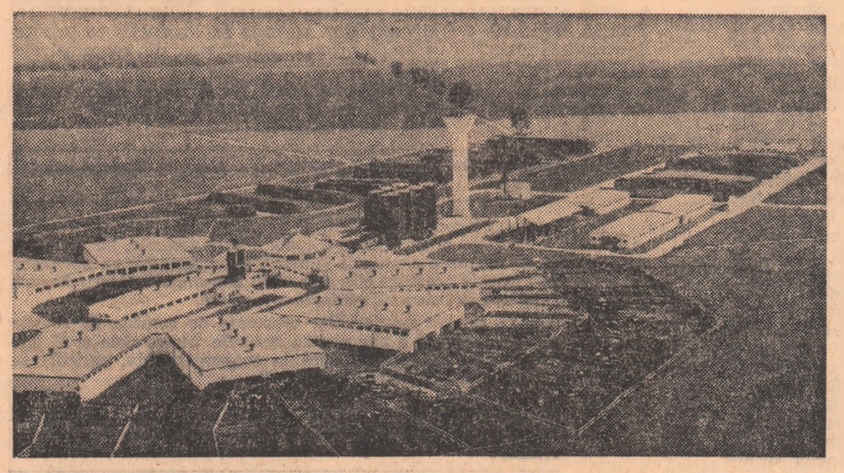

Unic în țară prin înaltul său grad de automatizare, complexul de creșterea vacilor pentru lapte, care constituie ferma nr. 1 a întreprinderii agricole de stat „30 Decembrie" din preajma Capitalei, este prevăzut să intre în acest an în producție cu întreaga capacitate. In fotografie : vedere panoramică a complexului de 1 120 de vaci pentru lapte de la I.A.S „30 Decembrie".

Foto : C. DUMITRU

Siguranțele protecției muncii sînt încă slabe

În primul trimestru din acest an, numărul accidentelor de muncă înregistrate în cooperativele agricole a scăzut față de aceeași perioadă a anului trecut. Este o situație la care s-a ajuns datorită intensificării activității legate de protecția muncii. S-au organizat astfel de către Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție instruirea vicepreședinților și instructorilor principali de la uniunile cooperatiste județene, în planurile de școlarizare a președinților de C.A.P. au fost introduse lecții speciale de protecție a muncii etc. Există, de asemenea, la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, un amplu plan de măsuri în care sînt prevăzute numeroase obiective privind apărarea vieții și sănătății membrilor cooperatori

Cum se aplică în practică măsurile de protecție a muncii ? O primă constatare. Numeroase uniuni cooperatiste județene — Buzău, Constanța, Dîmbovița, Ialomița, Prahova, Sălaj — au prevăzut în planurile de muncă și analiza activității de protecție a muncii. Din planurile de muncă ale altor uniuni, ca cele din Timiș, Mureș, Bihor, Brașov, măsurile privind protecția muncii lipsesc. Acest important obiectiv a fost omis, evident, și din planurile de muncă ale consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole din județ. Așadar, nu întîmplător în cooperativele agricole din județele amintite s-au înregistrat cele mai multe accidente de muncă.

În județul Timiș, de exemplu, în trimestrul întîi au existat patru accidente mortale. La cooperativa agricolă din Comlosul Mare, îngrijitorul de animale Ștefan Almari a fost ucis de un taur. În aceleași condiții și-a pierdut viața și Istvan Almași de la cooperativa agricolă din Comlosul Mic. Aceste accidente și multe altele puteau fi prevenite dacă consiliile de conducere din cooperativele agricole ar fi luat măsurile cele mai potrivite pentru protejarea vieții membrilor cooperatori. Tot așa se explică de ce la cooperativa agricolă Băleni, județul Galați, un paznic de noapte, Miron Niculiță, cade într-o groapă neacoperită, pierzîndu-și viața. Un alt caz care demonstrează cu prisosință neglijența este și cel întîmplat la cooperativa agricolă din Totoiești, județul Iași : un om moare asfixiat de gazele unui motor cu explozie aflat într-o încăpere închisă, fără nici un mijloc de aerisire.

Șirul exemplelor de acest gen poate fi încă continuat.

Reglementările în vigoare prevăd, printre altele, obligativitatea cooperativelor agricole de a completa formularele tip pentru înregistrarea accidentelor de muncă. Pînă acum însă, ne referim la perioada care a trecut din acest an, numai patru cooperative agricole din țară au procedat la întocmirea acestor documente. Este lesne de înțeles că, necunoscîndu-se cauzele care au generat accidentele — cauze care se trec în fișele amintite — nu se pot lua măsuri corespunzătoare, la toate nivelele, de prevenire a lor. Se impune, de aceea, ca uniunile cooperatiste județene, consiliile de conducere din cooperativele agricole să-și prevadă de urgență măsuri concrete de protecție a muncii și să vegheze îndeaproape la îndeplinirea lor.

★

Despre alte aspecte ale activității de protecție a muncii în sectorul cooperatist al agriculturii vom mai reveni în paginile revistei noastre.

A. CUMPĂNAȘU

PE URMELE SESIZĂRILOR

CU MÎȚA ÎN SAC!

Nicolae Olteanu, tehnician agronom la cooperativa agricolă din comuna Bolbași, județul Gorj, ne-a semnalat că Dumitru C. Croitoru, casierul cooperativei, falsifică borderourile de plată și-și însușește din banii țăranilor cooperatori. In urma cercetărilor făcute la cererea redacției noastre de către uniunea județeană a cooperativelor agricole, casierul a fost prins cu „mîța în sac". Tocmai terminase de semnat, cu nume fictive, un borderou cu suma de aproape 5 000 de lei. Banii îi „șterpelise" din casă de mai multe zile. Acum îi... „acoperea" ; A fost schimbat din funcție și deferit justiției. Prejudiciul adus cooperativei agricole a fost recuperat.

LIPSESC CONCLUZIILE

Adresa nr. 300 din 9 aprilie a.c. trimisă revistei noastre de către Uniunea județeană Prahova a cooperativelor agricole și semnată de tov. ing. Mihai Nicolau — președinte, glăsuiește astfel :

„În legătură cu sesizarea numitului Gheorghe I. Rusu, de la cooperativa agricolă Tîrgșorul Vechi, pe care ne-ați trimis-o spre cercetare, vă înaintăm alăturat concluziile noastre".

Dar alăturat, nici o... concluzie ! Pe semne că funcționarul însărcinat cu expedierea adresei a uitat să introducă în plic și concluzile. Ce concluzie să tragem, tovarășe președinte al uniunii județene ?

S-A DUS CHILIPIRUL !

Informată de noi despre conținutul unor sesizări primite din Hotoan, Uniunea județeană Maramureș a cooperativelor agricole a verificat, cu multă atenție și operativitate, cum sînt folosite mijloacele de transport la cooperativa agricolă din localitatea amintită. Din răspunsul trimis redacției rezultă că sesizările erau întemeiate. Multe luni de zile, camionul cooperativei agricole a fost pus, pe gratis, la dispoziția unor cooperatori și a unor persoane din afara cooperativei. Nimeni n-a suportat contravaloarea transporturilor efectuate în interes personal. In seama cooperativei agricole erau puse toate. Pînă și încărcătorii folosiți cu prilejul transporturilor au fost normați cu zile-muncă. Ce chilipir ! Printre cei abuzivi se aflau președintele cooperativei agricole, contabilul șef, inginerul agronom etc. Tuturora li s-a imputat costul transporturilor prestate în folosul lor. La tarif de plată s-au adăugat și... sancțiunile de rigoare.

ÎNTREBAȚI LA... GĂEȘTI!

Inginera Minia Stroe de la cooperativa agricolă din Ulierți, județul Dîmbovița, ne-a rugat s-o ajutăm să intre în posesia premiului de 3 000 de lei, care i-a fost acordat anul trecut de fostul Consiliu agricol raional Găești pentru contribuția adusă la depășirea producțiilor și a veniturilor cooperativei pe anul 1966. „Banii, precizam semnatara scrisorii, mi-au fost reținuți de către salariații Filialei Găești a Băncii Naționale. De luni de zile sînt purtată pe drumuri și nimeni nu vrea să clarifice lucrurile".

Scrisoarea a fost trimisă Direcției agricole județene Dîmbovița, care are competența și datoria să soluționeze asemenea probleme. Iată însă ce ne răspunde tov. ing. Laurențiu Stroe, directorul direcției :

„Propunerea de premiere a avut la bază rezultatele obținute de unitatea la care lucrează reclamanta atît în ceea ce privește producțiile totale obținute față de cele planificate, cît și realizarea indicatorilor la valorificări, care au fost realizați și depășiți valoric. Documentația de premiere a fost depusă la Filiala Găești a Băncii Naționale, care nu știm de ce a respins-o de la premiere pe tovarășa Minia Stroe.

În concluzie, pentru relații suplimentare (?!) adresați-vă la Găești !".

Vă mulțumim pentru această indicație, tovarășe director. Numai că, punîndu-vă semnătura sub un asemenea răspuns, ați aprobat încălcarea regulilor elementare, stabilite de lege, privind rezolvarea competentă a sesizărilor primite de la organele de presă. Dar nu numai despre asta este vorba. Inginera Minia Stroe este salariata direcției dv. „Reclamanta", cum o numiți, vă este colegă și lucrează într-o unitate de producție. Știți bine că merita să fie premiată. E un drept al ei. Atunci cum de nu ați încercat s-o ajutați să-și primească banii sau cel puțin să aflați de ce a fost eliminată de pe tabel ? Ar fi fost un gest frumos, colegial, la care, de altfel, vă obliga funcția ce o dețineți.

M. BORZA

STAȚIUNEA DE MAȘINI ȘI TRACTOARE DRĂGĂNEȘTI VLAȘCA

județul Teleorman

Șoseaua București-Alexandria km. 62

execută :

— Reparații mijlocii (curente) și revizii tehnice la tractoare UTB 26-27, U-650 și U-651, la motoare stabile, grupuri de pompare și mașini agricole cu termen de garanție majorat față de normativ ;

— Spălări și gresări auto ;

— Lucrări de sudură și strungărie ;

— Lucrări de transport cu remorci și tractoare rutiere pe orice distanță.

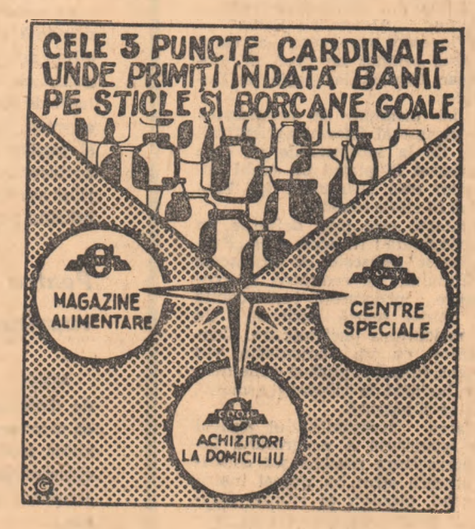
CELE 3 PUNCTE CARDINALE UNDE PRIMIȚI ÎNDATĂ BANII PE STICLE ȘI BORCANE GOALE
MAGAZINE ALIMENTARE
CENTRE SPECIALE
ACHIZITORI LA DOMICILIU

Cooperativele de consum CUMPARA de la dv. CU PLATA PE LOC orice cantități de borcane și sticle goale prin:
— toate magazinele care vînd produse alimentare;
— centrele speciale de achiziții de sticle și borcane ;
— achizitori autorizați care se prezintă la domiciliu.
IMPORTANT: se cumpără borcane și sticle goale atît de la POPULAȚIE cît și de la INSTITUȚII SAU ÎNTREPRINDERI (spitale, creșe, cantine etc.).

PORNIND DE LA O SCRISOARE SOSITĂ LA REDACȚIE

LĂCOMIA PIERDE OMENIA

Adevărul că oamenii satului contemporan privesc realitățile din jurul lor printr-o optică diferită de trecut nu poate fi pus la îndoială. Foarte rarele excepții de conservatorism retrograd nu mai izbutesc să deformeze concepția nouă, potrivit căreia oamenii muncesc și agonisesc pentru a-și trăi viața altfel decît bunicii lor, asigurîndu-și condiții demne, civilizate de locuință, de hrană, de îmbrăcăminte, de educare și distracții. De aceea, un caz ca acel pe care-l vom expune mai jos apare într-adevăr ca o insultă într-un ocean. El totuși trebuie arătat cu degetul nu numai ca o simplă curiozitate a zilelor noastre, ci și pentru că nedezvăluit și necombătut la vreme ar putea genera mici sau mari drame.

La redacție a sosit o scrisoare din partea îngrijitorului de animale Ion I. Șocu din brigada a 5-a Bălteni a cooperativei agricole din comuna Copăceni, județul Vîlcea. Iat-o :

„Am fost la părinți șapte frați. Unul a căzut pe frontul pentru eliberarea patriei. Ceilalți sînt membri ai cooperativei agricole din comună. Imediat după război au fost vremuri grele. Pămînt n-aveam, de lucru nu se găsea prin apropiere. Eu am plecat în Maramureș, m-am căsătorit acolo, mi-au venit pe lume patru copii. Dar într-o zi locuința — cu tot ce adunasem — mi-a fost distrusă de un incendiu. Între timp, am aflat că în comuna noastră, situată între dealuri, cooperativa agricolă ce a luat ființă s-a dezvoltat, și-a extins livezile pe mai bine de 500 de hectare. E acolo de muncă și pentru noi — i-am zis nevestei. Și m-am reîntors în satul Bălteni, unde am fost primit de îndată ca îngrijitor în sectorul zootehnic. Am revenit și pentru că ziceam că o să avem unde locui deocamdată, în vechea casă părintească. Fratele meu, Gheorghe Șocu, care rămăsese cu mama și cu o soră în locuința cea veche, și-a construit între timp altă casă nouă, frumoasă și încăpătoare. Dar socoteala făcută așa, nu s-a potrivit. Numai cu chiu cu vai frate-meu ne-a lăsat în tinda casei părintești — o încăpere de trei metri pe patru, înaltă să dai cu capu-n tavan. Din curte se intră direct la noi. Dar tot peste și printre noi intră și familia fratelui meu, compusă din șase suflete, precum și mama și soră-mea. I-am zis deseori lui frate-meu să se mute în casa lui cea nouă de alături, să mai răsuflăm și noi, dar nici n-aude. Stăm cu toții ca orătăniile, claie peste grămadă. La fel locuiește și familia fratelui meu, împreună cu mama. Să vină oricine să vadă ce înseamnă o asemenea viață"

Autobuzul pornit în zori din Rîmnicu Vîlcea sosește peste două ceasuri la Horezu, dar legătura pentru comuna Copăceni nu există decît la 10,30. Satele se prefiră pe culmi însorite de dealuri, albe, încărcate de floare. Și în Bălteni e la fel, ogrăzile, zăplazurile sînt povîrnite de liliac și crengi înflorite de cireși și pruni.

Casa bătrînească despre care ne-a scris Ion Șocu stă aproape să cadă, nici locatarii nu mai știu cînd a fost construită. O vizităm. Două odăițe strîmte, întunecoase și o tindă, pe jos pămînt, ca pe vremuri. În tindă „locuiește", într-adevăr, întreaga familie a lui Ion Șocu. Fiindcă fratele său, Gheorghe Șocu, conducător de atelaj la I.A.S. Horezu este deocamdată internat în spital la Lădești, pentru niște analize (nu cumva și ca urmare a modului cum înțelege să trăiască ?) stăm de vorbă cu soția acestuia, Eugenia. Pe lîngă ea se țineau patru copii : cel mai mare Petre, în vîrstă de 8 ani, celelalte — fete — Daniela, Lelia și Dana, mai mărunțele, între 5 și 2 ani. Observăm o vădită paliditate pe chipurile lor și-i atragem atenția mamei, întrebînd-o de ce nu se mută dincolo, în casa cea nouă (o adevărată vilă, înconjurată de pomi și de o frumoasă lucernieră). Ochii femeii, pînă atunci liniștiți, se aprind brusc, atitudinea politicoasă se transformă într-o gesticulație dezordonată. Țipă :

— Păi da ! Să-mi murdărească ei dușumelele ? D-aia le-am făcut ? Ș-apoi... știu eu cam ce urmăresc unii !... Da' cine vrea casă, să muncească, să-și facă...

Secretarul consiliului popular comunal — care ne-a însoțit — îi amintește că, de fapt, nici dînsa n-a „muncit" pentru casa bătrînească ! Cînd a murit bătrînul Șocu a lăsat prin testament locuința soției, ca și lui Gheorghe și Ioanei, una din fiice. Ion Șocu era plecat în Maramureș. Dacă și-ar fi exprimat atunci dorința să revină în comună, neîndoielnic, bătrînul ar fi împărțit modesta moștenire la trei copii, nu la doi...

Dar Eugenia Șocu rămîne la poziția inițială :

— Nu ne mutăm, rămînem aici pînă cînd fiu-meu Petre, s-o face măcar de... 18 ani ; atunci o să-l însor, între timp poate moare și bătrîna și-i rămîne casa băiatului... Cumpărăm și cealaltă jumătate de la Ioana, poate ea se mărită și pleacă de aici...

Cei prezenți îi explică pe îndelete că dacă îi va ține pe copii, încă 10 ani de aici înainte, într-o odăiță igrasioasă ca cea de-acum, lipsită de aer, laolaltă cu bătrîna și cu ei, părinții, sănătatea le va fi șubrezită.

— Dacă mor fac eu alții, răspunde Eugenia cu cinism... Da' în casa cea nouă nu-i mut, las-o acolo să stea curată pînă s-or face ei mari !

Îi privim pe copii. Ei nu știu nimic din drama ce se consumă sub ochii lor, o dramă în general tot mai rar întîlnită azi în satele noastre, aceea a lăcomiei feroce din partea părinților. Copiii se joacă prin ogradă cu ceilalți, ai lui Ion Șocu, și ei mărunței și la fel de nevinovați de ceea ce se petrece.

Dar dacă soții Gheorghe și Eugenia Șocu n-au putut să fie smulși din asemenea idei și sentimente ce țin în prezent doar de domeniul romanului în care a fost zugrăvită viața țăranului nostru dintr-o anume epocă, nu cumva o mare parte de vină o are și colectivitatea în mijlocul căreia trăiesc ?

Să vedem...

— Firește că nici noi n-am acționat cum trebuie, recunoaște deschis tov. Dumitru Dumitrana, președintele cooperativei agricole. Știm că e de datoria noastră să veghem nu numai la realizarea producțiilor agricole prevăzute, dar să și intervenim atunci cînd în viața oamenilor se ivesc probleme delicate, care necesită sprijinul colectivității. Eu am aflat cum trăiesc acești doi frați. Am fost de cîteva ori la Gheorghe Șocu, pentru a-l determina să nu-și chinuiască familia, silind-o să locuiască aproape în condiții neomenești, de vreme ce și-a creat posibilități de viață bună, civilizată. Dar n-am reușit. Poate și pentru că, în cazul lui, consiliul de conducere n-a aplicat litera statutului. Nu l-a obligat, de pildă, să plătească locul repartizat pentru casa cea nouă. I-a acordat un lot de 38 de ari la noua locuință, dar el a continuat să cultive în întregime, pînă de curînd și lotul casei vechi, bătrînești.

— Nu numai lotul cel vechi îl ține pe loc, precizează Ioana Șocu, sora împricinaților, necăsătorită, care ocupă la rîndu-i odaia din dreapta. Mai e ceva. Mama primește o pensie de pe urma fratelui nostru căzut pe front. În realitate, acești bani îi revin tot lui Gheorghe. Dacă s-ar muta...

Aceleași explicații le dau Dumitru Șocu, frate, Dumitrana Bondoc și Maria Răducanu, surori cu Gheorghe și Ion.

— Mie mi-ar fi rușine și silă să stau ca familia lui Gheorghe, zice Maria Răducanu. Am căutat să-l luminăm deseori. Dar încăpățînarea și lăcomia îi sînt hrănite și de atitudinea mamei, care ne spune că n-are nevoie să fie judecată în casa ei...

★

Președintele cooperativei agricole ne-a arătat că lui Ion Șocu i s-a repartizat un loc de casă și va fi sprijinit să-și ridice într-un viitor apropiat o locuință. S-au dat asigurări atît de către conducerea cooperativei, cît și de cea a comisiei de femei din comună că se vor iniția acțiuni menite să determine o largă opinie în sprijinul modificării atitudinii lui Gheorghe Șocu. Eri am primit însă la redacție o nouă scrisoare al lui Ion Șocu, în care ne aduce la cunoștință că „situația" e aceeași.

Să fi fost vorba oare numai de niște făgăduieli de circumstanță ? O familie greu încercată așteaptă răspuns.

Al. RAICU

Metamorfoze ale portului popular

Mă aflu în fața unor creații de mare valoare artistică. Această bogăție adunată cu grijă în cîteva dulapuri metalice constituie zestrea secției etnografice a muzeului județean Gorj, care se va instala în curînd în casa ei, Gula de la Curtișoara.

Cu îngăduința, directoarei Elena Udriște, îmi petrec cîteva ore în tovărășia mută, dar atît de grăitoare a documentelor scrise cu ac și ață pe pînză topită, ori pe abaua grea, despre frumusețea care, deseori, este necesară vieții ca aerul, ca apa.

Materialele folosite sînt abaua și postavul pentru haine și veste, pînza de in și țesătură amestecată pentru alte obiecte. Eleganța pieselor stă nu numai în croială, ci și în împerecherea fericită a culorilor. Culorile vegetale „fabricate" în ulcele de pămînt nu sînt se pare inferioare celor din cutie . Negru se obține din coajă de anin, roșu din rădăcină de roibă, galben deschis din muguri de răchită, cel intens din coajă de măr pădureț...

Motivele ornamentale nu constituie nici ele forme abstracte, ci corespund unor obiecte, unor ființe. Cel mai des întîlnit dintre acestea este „Floarea călărașului", reprezentînd o stilizare de mare finețe a unui lujer învolt care susține o floare. Creatorul anonim care iubea stilizarea și simplificarea, a găsit mijloace de expresie pe care peste decenii le-au „descoperit" graficienii moderni. Bradul, de exemplu, element integrat decorului de fiecare zi, este prezentat printr-un simplu triunghi, așezat direct pe poala hainei, ori pe creste unduite, închipuind munții. De obicei vesta este împodobită cu buzunare în formă de potcoavă. Menționăm, totuși neobișnuitul motiv-specific de Gorj, broasca și șarpele.

Cîtă distincție și frumusețe în ansamblul purtat de femei ! Aici ia se numește ciupag sau cămașă cu poale. Fiecare fir își are rostul lui, fiecare împunsătură de ac completează un motiv, vădind capacitatea de a visa, de a iubi.

Zavelca (fusta) cu dungi țesute în motive florale, fie plisată, fie în formă de șorț cu o foaie identică la spate, are o cromatică deosebită, cu preponderența culorilor vii. De o mare simplitate și eleganță este haina pe care o poartă bărbații (mintean) și femeile, confecționată din aba sau postav alb. Motivele din găitane negre aplicate, pline de sobrietate, exclud culorile sau podoabele.

...Am descins din trenul de cîteva ori în Gara de Nord a Capitalei. De curînd, pe peronul gării respective s-a deschis un nou și frumos magazin de artizanat. M-am oprit în fața vitrinei luminate. La loc de cinste — o vestă realizată chipurile în motive populare. Postavul alb din care a fost confecționată a trebuit să îndure însă asociația de roșu, negru, verde, iar pentru o mai și completă ornamentare s-au folosit și paiete colorate, înșiruite unele lîngă altele, ca pentru un bal mascat. În mod firesc îți pui întrebarea : cît va mai dăinui oare această distonanță între creația populară autentică și producția de serie din magazine ?

Cunoaștem doar cu toții succesul pe care l-a obținut expoziția organizată cu prilejul celui de-al IV-lea congres al UCECOM, îndeosebi prin vastele sale standuri care concentrau în culori și țesături, în ceramică și lumină, frumusețea mereu vie a realizărilor meșteșugarilor populari. S-a dovedit și de astă dată că, trecute prin filtrul sensibilității artistice a creatorilor noștri de modă, costumele populare pot inspira modele variate și pline de farmec. Cînd vom putea vedea însă modelele prezentate acolo în vitrinele magazinelor de artizanat ?

Tania LOVINESCU

DIALOG redacție — cititori

Alexandru PĂDURARU — I.A.S. Zimnicea, județul Teleorman, Ianis COTOPULOS — tehnician veterinar, Hunedoara, și Vasile DRAGOMIR — Fetești, județul Ialomița :

Concursul de admitere la **cursurile fără frecvență** ale învățămîntului superior se desfășoară după normele și programele stabilite pentru învățămîntul la zi. Se pot prezenta la concursul de admitere pentru învățămîntul superior fără frecvență oameni ai muncii care au absolvit liceul, cu diplomă de bacalaureat, școala medie de cultură generală, cu diplomă de maturitate, sau o școală echivalentă, cu diplomă, și care doresc să obțină o calificare superioară. **Concursul va avea loc între 5—15 septembrie 1968.**

Înscrierea candidaților pentru concurs se face la secretariatul facultăților cu 30 de zile înainte de data concursului și pînă în preziua acestuia. La cererea de înscriere se vor anexa : certificatul de naștere în copie legalizată, diploma de bacalaureat, certificatul de sănătate și trei fotografii. În același timp, **candidații vor prezenta o adeverință de la locul de muncă din care să rezulte că sînt încadrați în producție.**

Pentru prezentarea o singură dată la concursul de admitere la cursurile fără frecvență se acordă candidaților un concediu de studii fără plată, de pînă la 30 de zile calendaristice anual, în afara concediului de odihnă. Concediul de studii se acordă la cerere, eșalonat sau integral. În cazul cînd candidații se prezintă în același an calendaristic la examenul de bacalaureat și la concursul de admitere în învățămîntul superior, beneficiază de un singur concediu de studii, de pînă la 30 de zile calendaristice.

Rețeaua instituțiilor de învățămînt superior, disciplinele pentru concursul de admitere, programele disciplinelor pentru concurs și orice alte lămuriri le găsiți în broșura **„Admiterea în învățămîntul superior 1968"**, apărută recent în librării și la chioșcurile de difuzare a presei.

Viorel PETEANU — comuna Aluniș, județul Cluj, Dumitru TĂRCATU — comuna Poenari, județul Neamț, și un grup de țărani cooperatori din Vlădeni, județul Ialomița :

Vînzarea cu plata în rate a mărfurilor către membrii cooperativelor agricole se face în baza prevederilor H.C.M. nr. 1307/1962. În acest scop, cooperativele agricole pot elibera adeverințe semnate de președinte și contabilul șef din care să rezulte că cumpărătorul este membru al cooperativei agricole, că lucrează efectiv și permanent în cadrul cooperativei și nu are venituri grevate prin popriri sau alte obligațiuni bănești nelichidate. La semnarea contractelor, plata ratelor va fi garantată de 2—3 persoane solvabile care domiciliază în aceeași localitate.

În cazul urmăririi pentru eventuala neplată a ratelor la termenele scadente, contractul de vînzare are, pentru unitatea socialistă vînzătoare, valoarea unui titlu executoriu, atît împotriva cumpărătorului, cît și împotriva garanților.

Ioana V. ILIE — secretară-dactilografă la cooperativa agricolă Bucești, județul Galați, Costache C. MILEA — ajutor de contabil la cooperativa agricolă din Lunca Banului, județul Vaslui, Magdalena MAHALEK — contabilă, cooperativa agricolă Dorova, județul Timiș, și Angela BECLEANU — contabilă, cooperativa agricolă Pielești, județul Gorj :

Multe din problemele asupra cărora ne cereți lămuriri sînt clarificate de regulamentul de ordine interioară a cooperativei agricole din care faceți parte, regulament discutat și aprobat în adunarea generală.

Retribuirea personalului administrativ și programul de lucru al acestuia se stabilesc de către adunarea generală, în baza îndrumărilor Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție cu privire la stabilirea funcțiilor de conducere și administrative din cooperativele agricole și retribuirea acestora pe bază de zile-muncă.

Consultați aceste documente și dacă aveți unele nemulțumiri adresați-vă consiliului de conducere al cooperativei agricole.

Un grup de țărani cooperatori din comuna Nadeș, județul Mureș :

Pe timpul cît membrii comisiei de revizie lucrează la verificarea activității economice și financiare a cooperativei agricole, iar membrii colectivului de normare a muncii lucrează la îmbunătățirea normelor de muncă, se acordă acestora cîte 1,25—1,50 zile-muncă pentru fiecare zi lucrată, după ce au întocmit lucrările respective.

Precizăm că durata verificărilor efectuate de comisia de revizie nu trebuie să depășească 5 zile pentru reviziile trimestriale și 15 zile pentru cele de fond și anuale. Dacă la cooperativa dv. agricolă se procedează în alt fel, vă rugăm să ne scrieți.

Un grup de tehnicieni agronomi și zootehniști din județul Neamț :

Strădania dv. de a organiza în primăvara aceasta o întîlnire a absolvenților și profesorilor Școlii tehnice de maiștri agronomi și zootehniști de la Trifești — Roman (promoția 1958) este lăudabilă.

În ceea ce ne privește, vă acordăm sprijinul solicitat, informîndu-i pe colegii dv. și foștii profesori ca **pînă la 20 mai a.c. să-și comunice actualele adrese tovarășului Vasile Urigiuc, din orașul Roman, str. Smirodava, bloc 7, ap. 12.** Vă dorim o întîlnire plăcută, cu toți foștii colegi și profesori.

FILM

„Prin satul românesc"

A sintetiza într-o peliculă de 20 de minute bogăția de imagini pe care ți-o oferă agricultura socialistă în plin proces de dezvoltare și modernizare este, desigur, un lucru foarte dificil. Tocmai în aceasta constă meritul principal al uneia din producțiile recente ale studioului „Alexandru Sahia" — filmul „Prin satul românesc", al cărui scenariu este semnat de prof. dr. docent Nicolae Giosan, iar regia de Lucian Durdeu.

Filmul își propune să urmărească firul neîntrerupt al istoriei agriculturii românești, de la începuturile pe care le consemnează în piatră un vechi document cum este „Columna lui Traian" și pînă în zilele noastre.

Documentarul este prin definiție un act de propagandă ! În acest sens „Prin satul românesc" reușește, cu mijloacele proprii filmului, să convingă spectatorul despre progresele remarcabile realizate, într-o scurtă perioadă de timp, în agricultura țării noastre. Condus ingenios, cu un comentariu viu și competent, filmul explică și comentează ceea ce, încîntat de culoare și armonii, ochiul reține și notează.

Prezentarea învățămîntului agricol ca parte integrantă a progresului înscris în agricultura românească constituie un omagiu adus nu numai înaintașilor noștri, pionieri ai științei agricole, ci și miilor de ingineri și tehnicieni care fac azi linia de unire între teorie și practică.

Imaginea — datorată operatorului Dumitru Predeanu — valorifică cu iscusință aspectele variate, inedite pe care le oferă agricultura socialistă și minunatele peisaje românești.

T. L.

ASIGURĂRILE DE STAT ÎN MEDIUL SĂTESC

ASIGURAREA FACULTATIVĂ COMPLEXĂ A GOSPODĂRIILOR CETĂȚENILOR

În această formă de asigurare sînt cuprinse mai multe feluri de asigurări și anume : asigurarea bunurilor din locuință și din jurul locuinței ; asigurarea persoanei (și a soției, respectiv a soțului acesteia) care a încheiat contractul de asigurare pentru cazurile de invaliditate permanentă și de deces întîmplate la domiciliu ; asigurarea pentru cazurile de despăgubiri civile datorate proprietarului imobilului de către asigurat și membrii familiei acestuia, în calitate de locatari, precum și pentru cele datorate terților în cazul accidentării persoanelor și avarierii bunurilor aparținînd acestora, întîmplate la domiciliul asiguratului.

Pentru bunurile cuprinse în asigurare

ADAS acordă despăgubiri în cazurile de distrugere sau deteriorare a acestora, ca urmare a incendiilor, trăsnetelor, exploziilor, ploilor torențiale, grindinei, furtunii, cutremurului de pămînt, prăbușirii sau alunecării de teren, furtului prin spargere etc.

Se mai acordă, de asemenea, despăgubiri și pentru pagubele pricinuite ca urmare a stricăciunilor accidentale produse la instalațiile de apă, canal și de gaze, a căderii pe clădirile sau adăposturile în care se aflau bunurile asigurate a unor obiecte, ori a prăbușirii clădirilor sau adăposturilor respective, precum și a izbirii lor de către un vehicul. Stupii (fără familia de albine), precum și uneltele agricole, viticole, pomicole, apicole și pentru deservire zootehnică sînt asigurate atît la domiciliul asiguratului și locurile de producție, respectiv de muncă, cît și pe timpul transportului acestora, de la gospodăria asiguratului la aceste locuri și înapoi.

La asigurarea de persoane pentru cazurile de invaliditate permanentă sau deces, pe lîngă riscurile de incendiu, trăsnet, explozie și cutremur de pămînt, au fost prevăzute și multe alte cazuri de accidente ce se pot întîmpla la domiciliul asiguratului, dintre care menționăm : lovire, cădere, acțiunea curentului electric, arsură, asfixiere din cauze subite etc., iar la **asigurarea pentru cazurile de despăgubiri civile,** ADAS poartă răspunderea pentru acoperirea sumelor datorate de asigurat și de membrii familiei acestuia, pentru pagubele provocate la imobilul proprietarului (de incendiu, explozie), precum și pentru acoperirea sumelor datorate terților pentru accidentarea persoanelor și avarierea bunurilor lor la domiciliul asiguratului.

Oricine poate fi beneficiarul foloaselor pe care le oferă această asigurare, în schimbul unei prime de asigurare anuale de numai 0,20 la sută, calculabilă asupra valorii bunurilor asigurate, declarată de asigurat.

Asigurările se încheie prin responsabilii cu munca ADAS, cooperativele de credit, agenții și inspectorii de asigurare sau direct prin unitățile ADAS.

O activitate de sezon rentabilă :

CULESUL MELCILOR

În fiecare primăvară, cooperativele de consum organizează valorificarea melcilor vii, preluînd orice cantități care se culeg din zonele indicate pentru aceasta.

Trebuie să se știe că melcii nu se culeg an de an din fiecare județ. Pentru refacerea fondului natural, în fiecare an sînt lăsate zone mari de terenuri în repaus, ceea ce face ca să se asigure un cules rațional.

În anii trecuți, cooperativele de consum au depistat culegători în mai toate satele, au făcut scurte instructaje cu aceștia, privind măsurile de protejare a fondului natural de melci. Cooperativele asigură acordul unităților care dețin terenuri unde cresc melci, pentru ca culegătorii să poată intra în aceste terenuri (agricole, silvice, de vînătoare, poligoane, grădini publice, rezervații piscicole, rezervații ale florei și faunei etc.). De asemenea, cooperativele organizează transportul culegătorilor la terenurile îndepărtate pentru ca, folosind un mijloc comun de transport, aceștia să plătească sume cît mai mici și să ajungă la timp la cules și înapoi. De asemenea, pentru a nu se folosi ambalaje necorespunzătoare la cules, cooperativele au indicații să dea cu împrumut culegătorilor lădițe sau coșuri din împletitură. Cooperativele de consum pun, totodată, la dispoziția culegătorilor, produse agroalimentare, pe toată perioada culesului.

Asigurîndu-se condiții bune culegătorilor de melci și plătindu-li-se la timp și corect drepturile bănești, în acest an sarcinile de plan la achiziționarea melcilor pot fi depășite.

Dr. Francisc KAPPEL
director general adjunct în Centrocoop

CULEGEȚI ȘI VALORIFICAȚI MELCI VII

• Cooperativele de consum achiziționează orice cantități de melci vii comestibili, de culoarea cafelei cu lapte și cu gura cochiliei de 28 la 38 milimetri.

• Culegeți cantități cît mai mari de melci pentru a vă asigura venituri suplimentare în gospodărie.

VARIETĂȚI

ÎNCEPUTURI

CONIACUL se fabrică la noi din anul 1897, cînd viticultorul C. Cîrlova și-a instalat o distilerie la marginea Buzăului. Tot în acel an a început a se fabrica coniac, din vin pur, la Iași, la Tr. Măgurele și la Ulmeni, în Prahova.

PRIMELE școli de viticultură și pomicultură au luat ființă la Drăgășani și la Focșani, în anul 1897. În afară de materiile obișnuite, la aceste școli se predau: reguli de ținerea registrelor, noțiuni de botanică, noțiuni de pomologie și știința viticulturii. Pentru lucrările practice, școlile aveau în dotație cîte două hectare de vie, în care elevii lucrau cîte 22 de ore pe săptămînă.

COMISIILE agricole județene au fost înființate în anul 1861, în urma stăruințelor lui Ion Ionescu de la Brad și P. S. Aurelian.

PORUMBUL dinte de cal s-a cultivat la noi pentru prima dată, în anul 1904, fiind adus din Argentina.

EXPORTUL nostru de mere, a început în anul 1905. Merele de calitatea întîi erau expediate în Anglia, în lăzi de cîte 5 kg, iar cele de calitatea a doua, în butoaie.

EXPORTUL de ouă a fost făcut de țara noastră, pentru prima dată, în anul 1901 — pînă atunci ele fiind consumate numai pe piața internă. Cele 25 de vagoane de ouă exportate în acel an au luat drumul Vienei și al Parisului, pentru... prepararea lacurilor fine și a sulimanurilor, nu pentru alimentație.

SFECLA roșie, *zisă coajă de stejar, care seamănă pe deasupra cu ridichea neagră de iarnă*, a început a fi cultivată la noi, pe o scară mai întinsă, în anul 1880, *fiind cea mai bună și foarte zaharoasă*, după cum ne spun publicațiile timpului.

PESCUITUL în largul mării a început la noi, abia în anul 1898, cînd au fost aduși, de la Constantinopol, cîțiva pescari specialiști, cu uneltele lor. Pînă atunci, pescarii noștri *alegeau numai baboi, care se găsea aproape de maluri și era gustos și lesne de prins.*

COMERȚUL exterior cu conserve a început în anul 1874. Fabrica Staicovici, din București, producea pe atunci, în cutii de 1000, 800, 400 și 300 de grame: mazăre, fasole, tarhon, dovlecei, mărar, bame, pătlăgele tocate, pătlăgele musaca, ciuperci albe, ardei umpluți, sărmăluțe în foi de viță, marinată de nisetru și de morun, plachie de țîri. Toate aceste produse erau foarte căutate pe piața străină și au obținut medalii de aur și de argint, la expozițiile de la Paris, Bordeaux și Ajaccio (Corsica).

Nu numai omul...

(IMAGINI CARE NU SE CER COMENTATE)

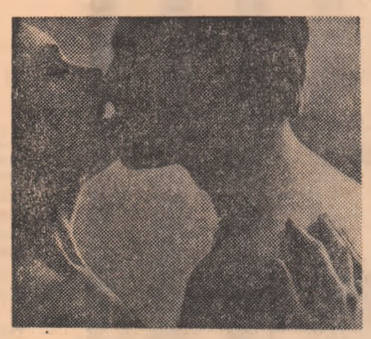

ZIG-ZAG

Regele Iacob al II-lea, voind să facă diferite inovații la Londra, primarul acestei capitale se opune cu o tărie respectuoasă și neînduplecată. Întrucît regele, îl amenință că va părăsi Londra și va muta curtea în alt oraș și că, înainte de a pleca, va lipsi capitala de multe avantaje, ba chiar că va lua tot ce va putea, ca pedeapsă, primarul îi răspunse pe un ton ironic:

— Sper, Sire, că Majestatea Voastră nu va lua și fluviul Tamisa.

Un om simplu, întîlnind într-o zi pe celebrul actor englez Garrick îi spuse „dragă camarade".

— Dar nu te cunosc, domnul meu, răspunse Garrick.

— Ei, și cu toate acestea am jucat de multe ori împreună.

— Nu-mi amintesc, ce rol jucai?

— Făceam pe cocoșul în piesa Hamlet.

Bernard Shaw se adresă odată unui librar, cerîndu-i relații despre o carte pe care voia s-o cumpere.

— E interesantă? întrebă el.

— Nu știu, răspunse sincer librarul.

— Cum dumneata vinzi cărți fără să le citești?

— Mă rog, dacă aș fi farmacist mi-ați pretinde oare să gust toate medicamentele?

Cîteva cuvinte despre vin

Vinul vechi, bogat în alcool, este un tonic excelent. Cel roșu este cu deosebire întăritor, cel alb este mai excitant și mai diuretic.

În tezaurul catedralei San-Marco din Veneția figurează un pahar de cristal în formă de strugure, cu foi de aur emailat.

Romanii obișnuiau să învecheaască vinul prin încălziri artificiale, fie cu ajutorul vaselor în care puneau jăratec, pentru ca deasupra să aștepte recipientele cu vin, fie cu ajutorul furnalelor în care se ardea varul, de la care plecau tuburi numite „hipocastum", ajungînd pînă în subsolul pivnițelor. Cînd trebuia ca vinul să se învecheaască mai repede și cu mai puțină căldură, se trecea din vasele mari în sticle, care se expuneau la soare pe acoperișul caselor.

La greci antici, vinul era servit cu o deosebită atenție, după dorința fiecărui invitat, după cerințele înseși ale naturii acestei băuturi și în raport cu rangul ei. Fiecare fel de mîncare își avea vinul favorit. Unele vinuri se beau calde, altele la temperatura beciului și altele răcite la ghiață sau cu zăpadă.

Înainte de descoperirea butoaielor de către gali, popoarele vechi foloseau, la transportul vinurilor, burdufurile din piele de porc sau de bivol.

În vechime, vinul se bea din coarne de animale, sau din cochiliile de scoici, pe care mai tîrziu oamenii le-au luat ca model pentru a face cupe, cești sau pahare. Împăratul Traian, a luat ca trofeu din Dacia, cornul de zimbru, împodobit cu aur, de care Decebal se servise pentru a bea vin.

Ing. Ecaterina DRAGU

DE LA LUME ADUNATE

CEL MAI LUNG POD DIN EUROPA

...va începe în curînd să fie construit în Suedia. El va avea o lungime de 6.060 de metri și va lega litoralul danez de insula Oland, actualmente un cunoscut centru turistic. Construcția are 155 de arcuri, cu o deschidere de 130 de metri. Pentru a nu împiedica navigația maritimă din această regiune, podul va avea înălțimea de 36 de metri, ceea ce va permite trecerea nestingherită a navelor de mare tonaj.

2 300 VARIETATI DE TRANDAFIRI

Americanul Schoener, din Santa Barbara (California) are 2 300 de varietăți de trandafiri în grădina sa. Spre a dovedi că trandafirul poate fi un arbore dătător de umbră, bun de plantat de-a-lungul drumurilor, el a creat o alee de roze, cu arbuști de 4-6 m. înălțime, avînd o coroană de 3 metri și purtînd flori uriașe de diferite culori. Schoener a obținut un trandafir negru ceea ce reprezintă o mare raritate.

AL ȘASELEA SIMT AL ROZĂTOARELOR

Șobolanii și șoarecii care au fost iradiați cu raze X, o iau la fugă imediat ce sînt expuși din nou la acest tratament, afirmă cercetătorii. Omul este însă lipsit de o astfel de sensibilitate al cărei mecanism rămîne încă necunoscut.

MUNȚI SUB MARE

Geofizicienii au descoperit sub Arctica un lanț de munți submarini care se înalță la 2 000 de metri deasupra fundului mării.

CALEIDOSCOP SPORTIV

● *Este cunoscută situația materială grea în care ajung majoritatea fostelor vedete sportive din lumea capitalistă.*

Fostul campion mondial de box la toate categoriile, Jack Dempsey s-a pus însă la adăpost, din vreme, în ce privește asigurarea unei bătrînețe lipsite de griji materiale. El este proprietarul unui mare restaurant de pe Broadway, din New York.

● *În Japonia se înregistrează în fiecare an zeci de mii de morți și răniți, ca urmare a traficului intens al celor peste 8 milioane de mașini. La aceste accidente contribuie în bună măsură și cursele de automobile. De aceea, autoritățile au lansat din nou o campanie de... prudență, vizîndu-i atît pe șoferii de pe drumurile publice cît și pe conducătorii mașinilor de curse.*

● *Boxerul care a reușit extraordinarul tur de forță de a ciștiga două meciuri grele prin knokaut la interval de numai 12 zile a fost celebrul pugilist francez Marcel Thil. Acesta l-a învins la 12 martie 1929 pe Ivan Laffineur, iar peste două săptămîni pe Jacouacci, cucerind titlul mondial la categoria mijlocie.*

● *În cursul unui meci de fotbal desfășurat în Mexico, un spectator a fost lovit în cap cu balonul expediat în afara terenului de către un jucător. Înfuriat peste măsură, cel „lezat" a scos revolverul și a început să tragă în jucători, rănind grav pe 6 dintre aceștia...*

● *Cunoscuții noștri jucători de tenis Țiriac și Năstase, care au revenit în țară după un turneu de 4 luni și jumătate, au adus cu ei și numeroase trofee cîștigate în India apoi la Cannes, Roma și Palermo. Scurtul bilanț al turneului a demonstrat că numai în India din 11 concursuri cei doi jucători ai noștri s-au calificat în zece finale.*

PENTRU VÎNĂTORI ȘI PESCARI

DUPĂ CUM AM ANUNȚAT, între 23—29 mai va avea loc în țara noastră, la Mamaia, Adunarea generală trienală a Consiliului internațional de vînătoare (C.I.C.).

La această adunare și-au anunțat pînă de curînd participarea peste 120 de delegați din numeroase țări ale lumii.

La lucrări, delegații țării noastre vor prezenta diferite comunicări științifice de interes cinegetic, — comunicări care au fost trimise din timp președinților comisiilor de lucru și administrative, stîrnind un interes deosebit în rîndurile acestora. Adunarea de anul acesta are o deosebită importanță deoarece se vor face alegeri pentru conducerea C.I.C. și se va adopta un nou statut.

Cu acest prilej au fost editate un afiș, o insignă, pliante și un set de plicuri în șase poziții, reprezentînd fauna cinegetică a țării noastre.

BAZINUL CĂLDĂRUSANI, județul Ilfov, a fost populat de curînd cu circa 6 000 kg de pești fitofagi (consumatori de vegetație acvatică). Întrucît acești pești au rolul foarte important de a contribui la curățirea vegetației acvatice excesive din bazin, și deci la îmbunătățirea productivității piscicole, pescuitul lor este interzis. Se face, deci, apel la pescarii sportivi să-i ocrotească.

DE CURÎND, pescuind în Mureș cu lansetă, mulinetă, nylon de 0,30 și nălucă rotativă, pescarul amator Cazna Ursulescu, din Tg. Mureș a prins un somn de 13,960 kg.

SPECIALISTUL THOMAS HAMOR din Sao Paulo, a pus la punct o nouă metodă pentru transportul peștilor vii (păstrăvi, crapi etc.). În orientarea cercetărilor s-a ținut seama de proprietatea unor substanțe narcotice de a modifica metabolismul, reducîndu-l considerabil în intensitate. S-a constatat că în locul narcoticului clasic poate fi folosită sarea de bucătărie, care are același efect, reducerea intensității metabolismului.

— Vă arbitrez eu, că am fluier!
— Bine, dar vezi să n-o faci de... oaie!

Desen de Al. CLENCIU

CASA DE DISCURI
ELECTRECORD
PREZINTĂ

noi înregistrări de muzică populară românească ale cîntăreților:

MARIA CIOBANU: Face-m-aș pasăre-n zbor; Măi Gilort rîu repejor; Mult mă-ntreabă-o floricea; Mă sui în deal la vii; Fire-ai, mîndră, tu să fii; Amărîtă turturică; Colo-n vale-n răritură; Patru boi suciți în coarne. (Disc nr. EPD II 87).

ANGELA BUCIU: Mă sfădește măicuța; Drag mi-i dantu codrenesc; Codrule răcătănat; Pe unde trece dorul; Leagănă-se frunza-n soare; Înflorit-a rugutu; Pe ulița satului; Măi bădiță de sub codru. (Disc nr. EPD II 89).

MARIA CORNESCU: Nu știu, dealul s-a lungit; Suie, neică, suie dealul; Neicuță, să nu mă minți; La dușmanii mei; Pare mi-se că se-aude. (Disc nr. EPC 932).

ELENA ROIZEN: Dor mi-e de bădița; Liliac cu frunză verde; Bade, luna astă seară; Zboară, zboară, pescăruș; Foale verde stuf de baltă; Supărată-i mîndra lună; Mihăiță, puiule. (Disc nr. EPC 942).

LILI CREANGĂ: Mult le-am spus ochilor mei; Pe la noi pe la pădure; Sus pe deal răsare luna; Veselie, veselie. (Disc nr. EPC 935).

FLORENTINA VLAD: La nucul cu frunza rară; Bădișorul meu cel drag; Mîndre-s fetele-n Lugoj; Zis-a badea că mă lasă. (Disc nr. EPC 940).

UZINA DE ANVELOPE „DANUBIANA"
fabrică anvelope pentru autoturisme, autocamioane, autobuze și tractoare într-o gamă variată de profile, care asigură o aderență sporită la sol, avînd un randament kilometric ridicat.
— Anvelope pentru autoturisme cu carcasă din cord nylon, care asigură o viteză de rulaj pînă la 170 km/oră.
— Anvelope pentru autocamioane cu carcasă de cord nylon, care asigură o capacitate de încărcare sporită.
Rețineți: DANUBIANA marca tuturor timpurilor, tuturor meridianelor!
Telefon: 23 42 80. Telex: 276.

Fabrica de geamuri Scăeni

județul Prahova, orașul Ploiești,

telefon 11832 inter. 57

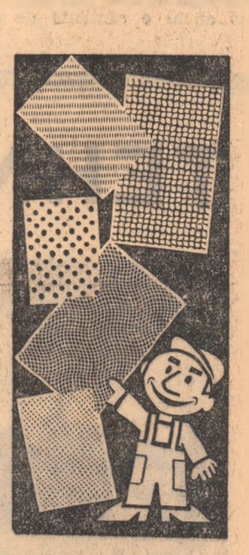

Produce și livrează fără repartiție, pe bază de comandă fermă, geamuri trase securizate termoabsorbante, netermoabsorbante și laminat ornamentate.

Geamurile termoabsorbante reține parțial razele calorice și pe cele luminoase, creînd condiții optime de lucru, ambianțe plăcute și un surplus de confort în halele industriale, birouri, clădiri social-culturale etc.

Se mai livrează geamuri duble termoizolante (termopan) care se prezintă sub forma a două foi de geamuri echidistanțate, între foi fiind creat un spațiu ermetic închis, umplut cu aer uscat.

AVANTAJE:

— Izolare termică bună;
— Vizibilitate perfectă;
— Economie de cherestea la confecționarea ferestrelor.

Se utilizează în construcții civile și industriale, acolo unde se cere o vizibilitate maximă în condițiile unei bune izolări termice.

INTREPRINDEREA JUDEȚEANĂ DE INDUSTRIE LOCALĂ „CRIȘUL"

Chișineu Criș, județul Arad
Execută pe bază de comandă
CĂRUȚE PLATFORME PE PNEURI, CU ARCURI ȘI SISTEM DE FRÎNARE
Informații la telefon 229.

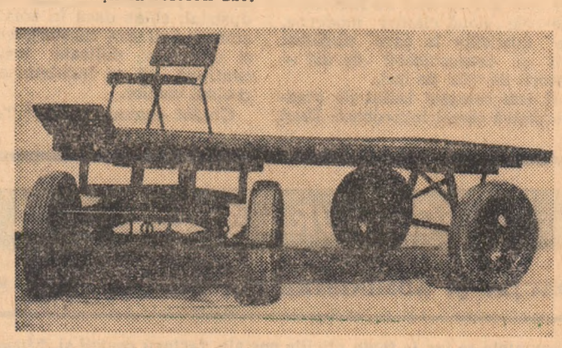

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 12 V — 18 V

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: **duminică: programul I: 6.00; 11.00; 16.00; 24.00; 1.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.30; 7.45; 9.30; 17.00; 19.00; 0.55; programul III: 15.00; 19.30.** ***În fiecare zi de lucru:*** **programul I: 5.00; 5.30; 9.00; 11.00; 15.00; 18.00; 20.00; 24.00; 1.00; 2.00; 4.00; programul II: 7.30; 8.30; 10.00; 12.00; 18.55; 21.00; 0.55; programul III: 18.00**

RADIOJURNAL: **duminică: programul I: 8.00; 14.00; 20.00; 22.00; programul II: 13.00; 21.00; 23.00; programul III: 21.30.** ***În fiecare zi de lucru:*** **programul I: 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 14.00; 17.00; 23.00; programul III: 21.30.**

RADIOGAZETA DE SEARĂ: ***luni, marți, miercuri, joi, vineri, sîmbătă:*** **programul I: 19.00.**

REVISTA ECONOMICĂ: ***marți și vineri:*** **programul I: 18.02.**

SFATUL MEDICULUI: **programul I: *luni, marți, miercuri joi și vineri* ora 11.45; programul II: *luni, marți, miercuri, joi și vineri* ora 16.20.**

EMISIUNI PENTRU SATE.

Duminică: **programul I: 7.00 — ORA SATULUI.**

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: **programul I: 5.50 — JURNAL AGRAR.**

TEATRU LA MICROFON.

DUMINICĂ: programul I: 20.40 — Premieră: „Manfred" de Byron. Traducere de Virgil Teodorescu. Adaptare radiofonică și regia artistică: Cristian Munteanu.

LUNI: programul I: 21.05 — Teatru scurt: Schițe de I. L. Caragiale.

JOI: programul I: 9.30 — Teatrul scurt: „Era armoniei" scenariu radiofonic de Roger Richard. Traducere de Romulus Vulpescu.

VINERI: programul II: 10.05 — Ciclul „Vasile Alecsandri" — „Despot Vodă". Adaptare radiofonică și regia artistică: Constantin Moruzan

EMISIUNI MUZICALE.

DUMINICĂ: ***Muzică populară:*** programul I: 9.30; 11.07; 14.10; 16.05; 18.00; 19.30; 20.25; programul II: 6.00; 8.00; 9.00; 13.10; 15.15; 16.30; 18.40; 22.10. ***Muzică ușoară și de dans:*** programul I: 6.05; 8.15; 9.50; 11.25; 13.00; 15.25; 17.00; 17.30; 18.30; 20.10; 21.45; 22.20; 23.06; 0.05—5.00; programul II: 7.15; 10.15; 12.30; 15.00; 16.00; 17.15; 18.20; 19.05; 20.31; 22.30; 0.30; programul III: 22.53.

LUNI: ***Muzică populară:*** programul I: 10.25; 11.05; 12.30; 14.00; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.05; 11.35; 15.30; 18.15; 19.00; 22.15. ***Muzică ușoară și de dans:*** programul I: 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 19.30; 20.40; 21.30; 22.20; 23.00; 0.05—5.00; programul II: 10.05; 11.15; 15.00; 15.45; 16.25; 18.00; 20.50; 22.30; 23.07; 0.10; programul III: 22.09.

MARȚI: ***Muzică populară:*** programul I: 11.05; 12.30; 14.00; 14.50; 16.20; 20.25; 21.25; programul II: 7.00; 8.05; 12.07; 13.15; 17.15; 19.00. ***Muzică ușoară și de dans:*** programul I: 8.30; 9.05; 11.20; 12.00; 13.20; 15.30; 19.30; 20.40; 21.00; 21.35; 22.20; 22.35; 0.05—5.00; programul II: 7.45; 10.45; 10.55; 12.30; 15.00; 16.35; 20.50; 23.55; programul III: 20.17.

MIERCURI: ***Muzică populară:*** programul I: 10.30; 12.30; 14.00; 16.20; 18.45; 20.20; programul II: 7.00; 8.05; 11.15; 13.35; 15.45; 19.00. ***Muzică ușoară și de dans:*** programul I: 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 15.30; 19.30; 21.00; 22.20; 23.07; 0.05—5.00; programul II: 11.30; 12.25; 15.00; 16.25; 23.30; programul III: 16.49.

JOI: ***Muzică populară:*** programul I: 10.30; 12.30; 14.00; 16.20; 18.15; programul II: 7.00; 8.05; 12.07; 13.17; 15.45; 17.15; 19.00. ***Muzică ușoară și de dans:*** programul I: 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 15.35; 19.30; 20.15; 21.25; 22.20; 22.35; 23.35; 0.05—5.00; programul II: 11.15; 15.00; 16.25; 18.15; 18.50; 22.30; 0.05.

VINERI: ***Muzică populară:*** programul I: 10.30; 12.30; 14.00; 14.50; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.05; 15.30; 19.00. ***Muzică ușoară și de dans:*** programul I: 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 15.35; 18.45; 19.30; 20.45; 21.25; 22.20; 23.35; 0.05—3.55; programul II: 7.45; 12.30; 15.00; 17.35; 18.10; 23.56.

SÎMBĂTĂ: ***Muzică populară:*** programul I: 12.30; 14.40; 15.15; 17.35; 20.15; 21.00; 23.40; programul II: 7.00; 11.30; 13.30; 16.15; 19.00. ***Muzică ușoară și de dans:*** programul I: 8.30; 9.05; 12.20; 14.00; 16.20; 18.20; 19.30; 20.30; 22.20; 23.00; 0.05—6.00; programul II: 7.45; 10.05; 10.55; 13.00; 15.00; 16.00; 17.15; 23.07; programul III: 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: **8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea?; 8.40 — Pentru copii și școlari: ● Filmul serial: Wilhelm Tell ● La șase pași de o excursie; 10.00 — ORA SATULUI: ● Săptămîna în date și procente ● Fondul funciar-avuție națională ● Peisaj în evoluție ● De pretutindeni ● Poșta emisiunii ● Muzică populară românească; 11.30 — Concert simfonic; 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 14.00 — TELEJURNALUL DE PRÎNZ; 14.15 — ZIG-ZAG — tele-magazin duminical, transmisiuni sportive; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Telesport; 20.15 — Soliști de muzică populară românească la cererea telespectatorilor: 20.35 — Desene animate; 20.45 — Cronica duminicală; 20.50 — Opus — pocus nr. 2 — de Valeriu Lazarov; 21.40 — Film artistic: „O familie excentrică" — comedie cu Charles Boyer, Louis Jourdan, Linda Christian; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

LUNI: **17.30 — Pentru noi femeile!; 18.00 — Actualitatea industrială; 18.30 — Curs de limba franceză (lecția a 16-a); 19.00 — Tineret, tinerețe; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Trepte spre viitor; 20.20 — Călătorie în Franța — reportaje și interviuri de Mihai Lazăr și Sergiu Stejar; 20.40 — Parada vedetelor: Frank Fernandel și tatăl său; 21.05 — Film artistic: „Ruy Blas" — celebra dramă a lui Victor Hugo într-o montare realizată de Televiziunea franceză; 23.25 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

MARȚI: **După amiază: Fotbal: Dukla Praga — Legia Varșovia. Transmisiune de la Praga; 17.30 — Pentru cei mici: Ecranul cu păpuși: „Puntea de aur"; 18.00 — TV pentru specialiștii din industrie; 18.30 — Curs de limba engleză (lecția a 16-a); 19.00 — TV pentru școlari — România pitorească: „Apa Bistriței povestește"; 19.30 TELEJURNALUL DE SEARĂ; — 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Film serial „Thierry la Fronde"; 20.26 — Opinia dumneavoastră... 20.45 — Seară de teatru: „Viața e vis" de Calderon de la Barca. *În pauză:* Poșta TV; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

MIERCURI: **10.00 — Curs de limba franceză (lecțiile 3 și 4 — reluare); 11.00 — Curs de limba rusă (lecțiile 3 și 4 — reluare); 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie, reluarea emisiunii din 14 mai); 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Pentru cei mici: „Ala-bala... în laborator"; 18.00 — Telecronica economică. Stocurile greu vandabile — o fatalitate?; 18.30 — Curs de limba germană (lecția a 15-a); 19.00 — Tineret, tinerețe: „Festivalul primăverii"; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Originale și tălmăciri din lirica românească și franceză; 20.15 — Transfocator; 20.45 — „Amintirile unui pian"; 21.00 — Avanpremieră; 21.15 — Telecinemateca: „Se schimbă lumea" — Film artistic cu Paul Muni și Mary Astor; 22.45 TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

JOI: **PROGRAMUL I: 10.00 — Curs de limba germană (lecțiile 3 și 4 — reluare); 11.00 — Curs de limba spaniolă (lecțiile 3 și 4 — reluare); 12.00 — Telecronica economică (reluarea emisiunii din 15 mai); 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Pentru preșcolari — Ceata lui Pițigoi: „La drum cu fluturașul"; 18.00 — TV pentru specialiști; 18.30 — Curs de limba rusă (lecția a 15-a); 19.00 — Studioul pionierilor; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Emisiune de știință realizată de Ion Petru; 21.00 — Parada vedetelor: Zizi Jeanmaire; 21.45 — Studioul mic „Vanina Vanini" de Stendhal; 22.30 — Artă plastică; 22.50 TELEJURNALUL DE NOAPTE. PROGRAMUL II: 20.00 — „O samă de cuvinte". Doinele; 20.30 — Momente coregrafice; 20.45 — TELEJURNAL; 21.00 — Muzeele lumii: Galeria Tretiakov; 21.15 — Concert simfonic; 21.45 — Telecinemateca umorului; 22.30 — Invitație la dans.**

VINERI: **10.00 — Curs de limba engleză (lecțiile 3 și 4 — reluare); 11.00 — TV pentru specialiști; 17.30 — Pentru cei mici: ● A.B.C. — De ce? ● Cum locuiesc animalele; 18.00 — Drumuri și popasuri — emisiune turistică; 18.20 — Buletinul circulației rutiere; 18.30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 16-a); 19.00 — Tineret, tinerețe: La porțile cunoașterii: „Atomii și... defectele; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Actualitatea agricolă; 20.20 — Studioul muzical...; 20.50 — Dialog despre cultură; 21.10 — Film artistic „Arleziana"; 22.30 — Seară de romanțe; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

SÎMBĂTĂ: **17.30 — „Lumea copiilor" — magazin muzical-distractiv pentru copii; 18.00 — Stadion — emisiune de actualitate sportivă; 18.30 — Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limbă română; 19.00 — Emisiune pentru școlari; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; — 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Vom reveni... peste șase luni; 21.10 — Film serial; 22.00 — Intermezzo — (emisiune muzical-coregrafică); 22.45 — Parada vedetelor: Sacha Distel; 23.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

AGRICULTURA PE GLOB

FIŞIER DOCUMENTAR

NU LĂSAŢI PĂMÎNTUL SĂ FUGĂ DE SUB PICIOARE !

Cu vreo 10 mii de ani în urmă, omenirea a inaugurat una din cele mai mari revoluţii în faţa căreia păleşte chiar descoperirea tainei atomului: omul a început să are pămîntul şi să cultive plante cu care să se hrănească.

Întreaga civilizaţie contemporană este creaţia acestei revoluţii. Necesitatea de a prelucra pămîntul a generat producţia de unelte agricole. Apariţia astronomiei a fost determinată de nevoia cunoaşterii perioadelor de revărsare a rîurilor, iar geometria a avut la început menirea de a servi la împărţirea şi măsurarea pămîntului şi construirea de canale. Pe măsură ce pămînturile rămase încă neexploatate se împuţinau, iar cele aflate în folosinţă îşi epuizau resursele, au apărut primele reguli agrotehnice care vesteau începuturile ştiinţei agricole.

Pămîntul înseamnă pentru oameni, în primul rînd, suportul fundamental al vieţii lor. El este şi rămîne baza pentru obţinerea hranei. Deşi se vorbeşte atît de mult despre posibilitatea cultivării plantelor fără sol sau despre procurarea hranei din mări şi oceane, acestea rămîn, deocamdată, deziderate; la ora actuală se obţin anual pe uscat 100 miliarde tone de plante, iar din apă abia 1 miliard tone.

Este deci firesc ca oamenii de ştiinţă să-şi concentreze atenţia asupra solului, cercetîndu-i tainele pentru a-i cunoaşte potenţele. Aceste căutări au cerut eforturi mari şi adesea înfrigurate, căci, aşa cum arată cercetările din ultimii ani, pămîntul începe să... fugă de sub picioarele oamenilor. E vorba de un proces lent de pierdere a proprietăţilor roditoare ale solului, proces care se petrece pe foarte multe căi. Iată un exemplu: acţiunea ploilor. Numai în acest fel, solului îi e sustrasă anual o cantitate de substanţe nutritive care nu pot fi recuperate decît în cîţiva ani, în fabricile de îngrăşăminte. Eroziunea eoliană nu e mai puţin dăunătoare, mai ales în regiunile expuse unor vînturi frecvente.

Dar solul se distruge şi pe alte căi, nu mai puţin absurde. De cînd există agricultura ştim că aratul pentru semănat a constituit unica soluţie pentru cultivarea cerealelor. Deşi agricultura pare de neconceput fără arat, plugul expune brazda eroziunii vîntului şi a ploilor. Experienţele făcute în statul Wisconsin (S.U.A.) în 1966, au înregistrat o pierdere de 7,05 tone de humus la hectar din cauza aratului.

O influenţă nefastă asupra calităţii humusului din sol a avut-o şi exploatarea excesivă a unor suprafeţe însemnate de pămînt, ani de-a rîndul, fără a restitui solului nimic din ceea ce i se luase. Acest fenomen a dus la scoaterea din circuitul agriculturii a mari întinderi de pămînt arabil, în Africa ecuatorială, de pildă.

Nu este mai puţin adevărat că şi reversul acestei situaţii — abuzul de îngrăşăminte şi alte substanţe chimice — duce la alterarea solului. Ca o consecinţă a acestui abuz, în Olanda, în multe grădini, în sol şi în fructe, a fost constatată prezenţa arsenicului. Nu e greu de înţeles pericolul care-l reprezintă o asemenea situaţie pentru alimentaţia umană. Foarte semnificativă, în această privinţă, e şi o problemă care există pe piaţa de legume în S.U.A.: sulfaţii şi cloraţii, care se introduc odată cu îngrăşămintele în sol, „dereglează" mecanismul de producere a vitaminelor în plante.

Pentru a „păstra" pămîntul, pentru a-i încetini „sfîrşitul", oamenii de ştiinţă au elaborat o strategie complexă. În primul rînd se preconizează un minimum de lucrări pentru cultivarea plantelor agricole, ceea ce reduce tasarea solului şi distrugerea humusului. În aceeaşi ordine de idei s-a pus problema ca plugul, şi deci aratul, să înceapă a fi eliminat din „arsenalul" agriculturii moderne. Pentru afînarea solului au început să fie folosite — cu discernămînt — ultrasunetele. Utilizarea lor pe scară mondială este, deocamdată, în studiu căci ele distrug în acelaşi timp o serie de microorganisme indispensabile solului; acest lucru e pe cale de a fi remediat, prin introducerea acelor microorganisme în sol după tratarea lui cu ultrasunete.

Oamenii de ştiinţă aspiră astăzi la descoperirea unor substanţe de genul catalizatorilor şi al fermenţilor, care ar grăbi toate procesele ce au loc în sol. Comparativ cu sporurile date de îngrăşămintele naturale şi artificiale, aceste substanţe ar fi mult mai puternice, avînd o valoare nebănuită.

Combaterea eroziunii cunoaşte şi ea concursul mijloacelor agriculturii moderne. Sînt folosite, de exemplu, masele plastice dimensionate la ordinul milimetrilor, care într-un amestec cu o substanţă vîscoasă, aplicată pe sol, reduc la zero eroziunea oferind condiţii normale pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor. Mulcirea solului cu bitum are în mare măsură acelaşi rol: protecţia împotriva efectului negativ al eroziunii eoliene, mai ales împotriva reducerii umidităţii solului.

Protecţia solului împotriva sărăturării cunoaşte şi ea astăzi foloasele tehnicii moderne. Pămîntul pus la... priză se desalinizează la o adîncime de 85 cm. Străbătut de curentul electric (1 amper) solul îşi îmbunătăţeşte structura, se dezalcalinizează, iar substanţele nutritive îşi măresc mobilitatea.

Nu mai puţin uimitoare este şi soluţia ameliorării solului prin... pomparea de oxigen. Dacă se introduce un curent puternic de aer prin instalaţia de irigat, se obţine o îmbunătăţire a structurii solului şi dublarea recoltelor.

În faţa acestor fapte se conturează tot mai clar certitudinea că, datorită progresului ştiinţei, omul va găsi mereu noi mijloace pentru a împiedica pămîntul să-i... fugă de sub picioare, pentru a-l utiliza cît mai raţional, în folosul său tot mai deplin.

N. MARIS

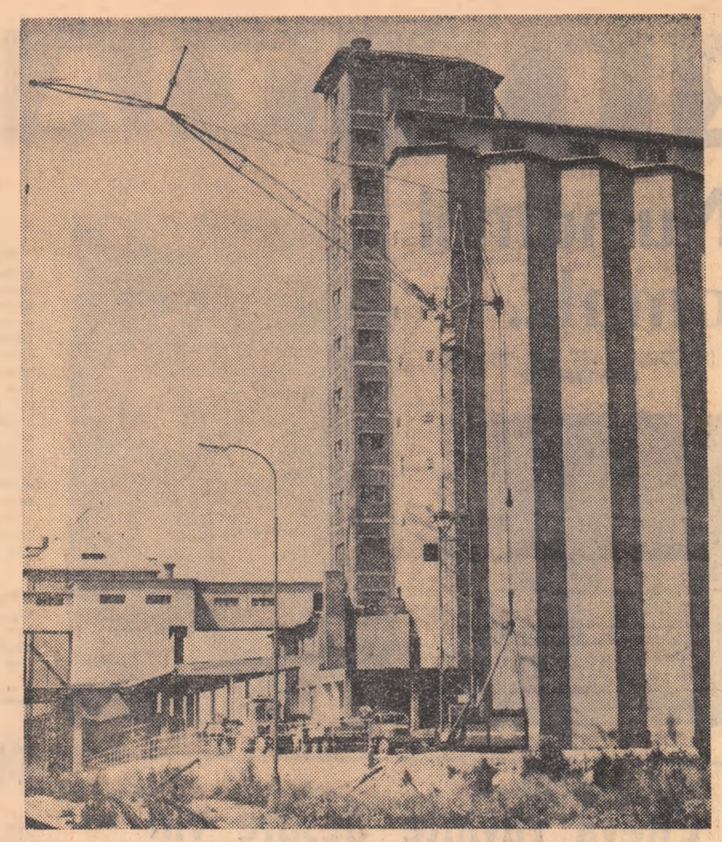

La Cecejovice se află cel mai mare siloz din R. S. Cehoslovacă. Capacitate — 2000 de vagoane de grîu.

O delegaţie a cooperatorilor din Scorniceşti — în R. P. Bulgaria

Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, preşedintele Consiliului de Miniştri, a primit la 3 mai delegaţia Cooperativei agricole de producţie din comuna Scorniceşti, judeţul Olt, care face o vizită în Bulgaria la invitaţia gospodăriei agricole cooperative de muncă din comuna Plavet.

În aceeaşi zi, membrii delegaţiei au fost primiţi şi de Grigor Stoicikov, prim-secretar al Comitetului judeţean al P.C.B.-Sofia.

Întrevederile, la care a luat parte şi Nicolae Blejan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Sofia, s-au desfăşurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Membrii delegaţiei au asistat la demonstraţia de 1 Mai a oamenilor muncii din Sofia, iar joia trecută au fost oaspeţii comunei Plavet, unde la Casa de cultură a fost organizată o seară a prieteniei româno-bulgare.

Oaspeţii României

„PĂSTREZ CEA MAI BUNĂ IMPRESIE DESPRE ACEASTĂ ŢARĂ"

La capătul unei călătorii de cîteva zile în ţara noastră, în cursul căreia a vizitat institute de cercetări şi unităţi agricole, s-a întîlnit cu specialişti şi a fost primit de prof. dr. docent David DAVIDESCU, vicepreşedinte al Consiliului Superior al Agriculturii, dr. G. MATHYS, directorul general al Oficiului european pentru protecţia plantelor, a făcut următoarea declaraţie reprezentanţilor presei:

„Sînt foarte fericit şi onorat că mă găsesc în frumoasa dv. ţară de care am auzit vorbindu-se atîtea lucruri bune şi pe care o vizitez pentru prima dată. Am avut onoarea să fiu oaspetele Consiliului Superior al Agriculturii şi să fac excursii în ţara dv. Cu toate că timpul a fost foarte scurt, preţuiesc în mod special generoasa dv. ospitalitate.

Scopul călătoriei mele este de a lua contact cu ţările membre ale OEPP — organizaţie care include 31 de ţări — de a cunoaşte problemele lor specifice, cercetările ştiinţifice pe care le fac, pentru ca organizaţia noastră să le poată ajuta mai uşor şi eficient.

Unul din obiectivele organizaţiei noastre este acela de a uşura schimburile comerciale de produse agricole şi de provenienţă forestieră. Noi încercăm să simplificăm în măsura posibilă aceste schimburi comerciale şi de aceea dorim ca anumite bariere fitosanitare, care au fost ridicate pentru că toată lumea vrea să se pună la adăpost împotriva dăunătorilor şi bolilor, să fie limitate la ceva convenabil. Aceasta s-ar putea realiza numai pe baza datelor ştiinţifice. Ca atare, ne preocupă şi latura ştiinţifică a problemei.

Am dori să promovăm cercetarea ştiinţifică, să acţionăm pe grupe internaţionale de lucru, care să studieze problemele specifice şi apoi rezultatele cercetărilor să fie puse la îndemîna tuturor ţărilor membre.

Preocupările noastre sînt largi. Ne interesăm de problemele de avertizare în domeniul agriculturii. Ştim că asemenea sisteme există în toate ţările, că sînt în general bine organizate ca să poată aduce la cunoştinţa agricultorilor avertizările. Ele sînt cu atît mai necesare într-o ţară ca a dv., cu unităţi agricole mari, în care producţia agricolă se desfăşoară raţional datorită sistemului de agricultură cooperatistă care vă dă posibilitatea să realizaţi un randament mare. O muncă cum este cea care se desfăşoară în agricultura dv. trebuie şă-şi găsească deplina valorificare. De aceea, nu este firesc ca la export, produsele să se lovească de barierele fitosanitare şi din această cauză să se înregistreze pierderi economice importante.

Organizaţia noastră se preocupă şi de problema alimentelor depozitate. În multe ţări se înregistrează, la această categorie de produse, multe pierderi din cauza rozătoarelor. Intenţia noastră este să promovăm cercetarea ştiinţifică şi să conlucrăm pentru a ajunge la rezultate mai bune în acest domeniu, pentru a valorifica toate posibilităţile de sporire a producţiei agricole.

Iată de ce întreprind această călătorie, de ce am venit şi în ţara dv. atît de ospitalieră. Sînt foarte recunoscător conducătorilor dv. pentru primirea atît de frumoasă şi păstrez, într-adevăr, cea mai bună impresie despre această ţară, căreia îi urez cele mai mari succese."

TEHNICA AGRICOLĂ LA ZI

Plivitul chimic al semănăturilor pe cîmpiile sovhozului Mamliutka, din Kazahstanul de Nord (U.R.S.S.)

RECOLTAREA CARTOFILOR ÎN DOUĂ FAZE

Sistemul de recoltare în două faze a cartofilor, elaborat de firma engleză Johnson, în colaborare cu Worth Ltd. Lincs, a fost experimentat la staţiunea experimentală din Scoţia a Institutului de mecanică agricolă (NIAE).

Această nouă tehnologie constă din folosirea a trei maşini de dizlocat cartofi, prevăzute cu transportoare-scuturătoare de tip lanţ. Fiecare maşină este tractată de un tractor propriu şi lucrează în total pe două rînduri. După ce fiecare maşină recoltează cîte două rînduri, materialul este adunat într-o singură brazdă, de unde este colectat de o maşină de adunat şi încărcat.

Modul de lucru al celor trei maşini este prezentat în schiţa alăturată, din care rezultă că maşinile lucrează una lîngă cealaltă, recoltînd simultan 6 rînduri alăturate de cartofi. Prima maşină din stînga (I) recoltează rîndurile 1 şi 2, iar materialul este depus cu ajutorul transportorului transversal între rîndurile 3 şi 4. Maşina din dreapta (III), recoltează rîndurile 5 şi 6, iar materialul este depus pe aceeaşi brazdă de mai sus. În urma celor două maşini lucrează maşina a doua (II) în ordinea aşezării lor, iar materialul este depus pe aceeaşi brazdă, în acest fel cartofii de pe cele 6 rînduri sînt depuşi succesiv pe o singură brazdă.

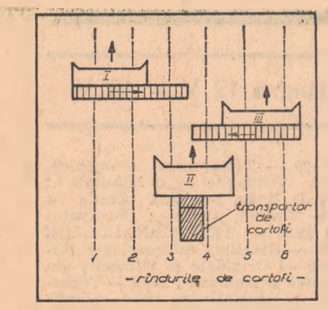

Materialul din această brazdă este apoi adunat cu ajutorul unei maşini tractate în spatele tractorului şi încărcat într-o remorcă de mare capacitate — 10 tone — care se deplasează paralel cu agregatul de mai sus.

Experienţele făcute au arătat că sistemul de recoltare a cartofilor în două faze dă rezultate satisfăcătoare şi anume:

— productivitatea zilnică a sistemului format din trei maşini este mai mare cu 20-30 la sută decît în cazul folosirii a trei maşini separate şi colectarea cartofilor din brazda lăsată de fiecare maşină;

— reducerea înfundărilor cu 40-50 la sută faţă de cazul folosirii maşinilor individual;

— reducerea uzurii brăzdarelor de la fiecare maşină cu cca 15 la suta.

Maşina de adunat şi încărcat cartofi în remorcă are o productivitate pînă la 50 t/ha.

La demonstraţia care a avut loc anul trecut la Norfolk, noul sistem de recoltare a întrunit aprecierile unanime ale specialiştilor participanţi. Asemenea sistem este în curs de experimentare şi în S.U.A.

Desigur că o eventuală experimentare a acestui sistem de recoltare a cartofilor în ţara noastră nu ar fi lipsită de interes, ţinînd seama că dispunem de asemenea maşini, iar adaptările necesare pentru aceste încercări nu sînt complicate.

Ing. Paul MĂNIŞOR
şef de secţie la I.C.M.A.

La Bucureşti a fost deschisă, între 29 aprilie şi 9 mai expoziţia „Izrael — producţie şi dezvoltare". 150 de firme au prezentat cu acest prilej produse din diferite domenii: maşini şi echipament industrial, vehicule, produse ale industriilor chimică, uşoară şi alimentară, aparate de uz casnic, produse cosmetice. În domeniul echipamentului electronic sînt prezentate instrumente de măsură pentru industrie şi agricultură, utilaj pentru telecomunicaţii, aparate medicale şi de uz casnic. Sectorul agricol este reprezentat prin maşini şi echipament agricol, instalaţii pentru irigaţii şi pentru creşcătorii de păsări, îngrăşăminte, furaje adiţionale şi preparate veterinare, pesticide, seminţe.

ORIZONTURI

UN MARE DEPOZIT DE VINURI ÎN FRANŢA

Localitatea Marsillargues din Franţa se putea lăuda pînă nu de mult cu titlul de deţinătoare a celei mai mari pivniţe de vinuri din Europa. Montagnac a întrecut-o: în pivniţa recent construită aici se pot depozita 325 000 hl de vin. Acesta este numai începutul căci, în final, capacitatea ei va fi de 420 000 hl. Cea mai mare dintre cisternele intrate în funcţiune, de 40 000 hl, este construită din fier fiind căptuşită în interior cu un înveliş de brauhită — o răşină formo-fenolică. Capacitatea deosebită nu este singura caracteristică a depozitului de vinuri din Montagnac. Automatizarea este o alta. Datorită ei, primirea producţiei este uşurată în cel mai înalt grad şi doar 15 oameni sînt destul pentru a pune în funcţie întreaga instalaţie a acestei unităţi care, prin atîtea elemente, se apropie de întreprinderile industriale.

SOIUL DE MERE „PRIOLOV DELITES"

Agronomul Iosip Priol, de la o pepinieră pomicolă din Slovenia (R.S.F. Iugoslavia) a obţinut un soi de mere denumit „Priolov delites", care este rezistent la boli criptogamice. Seminţele obţinute prin încrucişarea a două soiuri de mere au fost folosite pentru realizarea unui hibrid pe care au fost altoite cele mai bune soiuri de mere. Din cei peste 9 000 de puieţi obţinuţi pe această cale au fost aleşi trei şi pe baza lor a fost realizat noul soi.

Merele din soiul „Priolov delites" se coc la sfîrşitul lunii septembrie şi se păstrează bine pînă în februarie, iar în frigidere pînă în aprilie.

Oameni, locuri, fapte

ÎN OCEANUL DE PIATRĂ

La 1 116 m altitudine, 1 300 de oameni trăiesc suspendaţi deasupra unei prăpastii. Un sat cu case din birne şi două clădiri moderne: Isérable. De jur împrejur — piscuri înzăpezite. Ici-colo — petice verzi de păşuni pe care vitele pasc nestingherite. Este tradiţia satului. O tradiţie din care nu se putea trăi.

Sînt zece ani de cînd au fost inaugurate cele două clădiri moderne, sediile fabricilor în care mîgîlesc aurarii şi ceasornicarii de azi — cresc ătorii de vite de ieri.

Satul este complet izolat de oceanul de piatră care-l înconjoară. Dacă oamenii vor să coboare în vale, dacă vor să aducă de acolo materiale de construcţii, produse textile, alimentare, folosesc telefericul. Fără el, Isérable ar fi ca un trup în care inima nu mai palpită. Şi mai cu seamă acum. Să nu uităm că fabrica produce aproape 1 500 de ceasuri pe zi, ceasuri pentru export. Aşadar, satul are perspective de... centru industrial, chiar dacă în zori sau spre amurg unii din meşteri, care peste zi mînuiesc delicate instrumente, continuă să se îndeletnicească cu mulsul vacilor.

Ciudat canton, Valais! Telefericul transportă spre fabrică şi o treime din numărul lucrătorilor. Sînt din vale, de la Martigny sau din Riddes. Nu prea de departe. Totuşi, şi unii şi ceilalţi vorbesc un dialect diferit. S-ar putea spune că fiecare comună are o individualitate distinctă, caracteristici etnice diferite de ale celorlalte. Dacă n-ar fi limba franceză sau cea germană, care-i leagă, oamenii nu s-ar putea înţelege. Din 1814 însă, de cînd fac parte din Confederaţia helvetică, cei din Valais şi-au adus contribuţia la cimentarea unităţii naţionale.

Sînt 20 000 de ferme în Valais, dar numai 3—4 mii pot trăi din agricultura lor. Trebuie să cunoşti partea aceasta a ţării, ca să înţelegi de ce ţăranul valezan devine tot mai mult un muncitor-ţăran. 51 de piscuri se înalţă pînă la 4 000 şi peste 4 000 de metri. Ghetarul Zanfleuron începe de la o altitudine de 2 500 m pentru a ajunge la 3 029 m. Muntele Roşu — cu nume impropriu, pentru că e veşnic acoperit de zăpadă — se caţără pînă la 4 634 m.

Ţăranii Valais-ului au pus căpăstru apelor. Hidrocentralele alimentează o întreagă industrie înfloritoare: aluminiu, magneziu, metalurgie, îngrăşăminte şi alte produse chimice. La începutul secolului nostru, nu puteai număra mai mult ca o sută de muncitori în Valais. Azi, ei depăşesc cifra de 12 000.

Turismul rămîne însă cea dintîi industrie a cantonului, aducînd venituri anuale de aproximativ 300 milioane de franci elveţieni. Romanii apreciau apele tămăduitoare din Valea Rhonului. Cei dintîi turişti cunoscuţi s-au abătut pe-aici prin 1338. Istoria înregistrează existenţa, în La Souste, a unui han cu şase paturi. În 1966, localităţile turistice valezane numărau 788 hoteluri şi pensiuni, ca şi 5 000 de vile — în total 55 000 de paturi. Statisticienii traduc această realitate într-un limbaj specific: cantonul Valais poate oferi anual 12 milioane de nopţi găzduire.

Cînd spui Valais, te gîndeşti şi la Crans, Zermatt, Montana, Verbier. Faima lor a ajuns pînă în Alaska şi Australia. Oricît ar părea de ciudat, aeroportul din Sion — modesta capitală a cantonului — este unul dintre cele mai animate de pe continentul nostru. La Sion aterizează avioane şi elicoptere purtînd turişti din toate colţurile lumii. Curse speciale leagă Sionul de Londra şi Frankfurt, de Stockholm şi Paris. Iar dacă adăugăm marele tunel al Mont-Blancului şi pe cel mai vechi, Grand Saint-Bernard, n-am exagera spunînd: „Toate drumurile duc spre Valais".

119 000 de suflete. Valais — ţinut de ţărani. Ţăranii au devenit muncitori cu înaltă calificare şi hotelieri cunoscuţi pe toate continentele planetei noastre. Este o bună pildă de simţ practic şi vrednicie.

H. LIMAN
corespondentul Agerpres în Elveţia

Calitate primă de export, datorită tratamentului cu

ORTHOCID 50

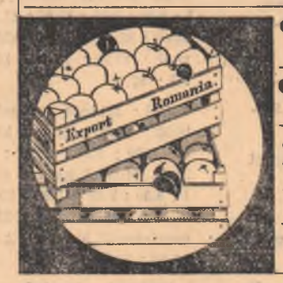

- Combatere sigură a rapănului, chiar şi în anii cu atac extrem.
- Fructe cu coajă netedă, frumoase şi durabile.

Orthocid 50 este fungicidul cel mai bine suportat de plante şi cojl, care a fost aplicat cu succes în toate regiunile europene care produc fructe de calitate.

Produs de Chemia — Wien

PUBLICOM

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia", Bucureşti, oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000